Les nostres rutes a peu

Volum II

51- Pobla d'Arenós – La Creu del Viso.
52- Font dels Cloticos – Naixement del riu Palància
53- Molins i masos de Llucena del Cid.
54- Alfondeguilla – Mina Cantallops – Castell de Castro.
55- Villamalur – Alt del Pinar.
56- Font del Perelló – castell de Miravete.
57- Castell de l'Alcalatén – Embassament de l'Alcora.
58- Castell de Borriol
59- Montanejos – La Rosada – Cinglos de Castillejos
60- La Magdalena – Cormo de les Creuetes
61- Clot de la Mare de Déu de la Misericòrdia – Desembocadura del Millars
62- Benicàssim – Castell de Montornés
63- Alt de Pina
64- Castell d'Almenara – Estanys
65- Raca – Roca blanca – Morico
66- Montanejos – Morró de Camp – Castillejos
67- El Picaio (València)
68- Segart – Garbí – Mola de Segart (València)
69- Argilaga – torre Ebrí – Campanilles
70- Els 5 pics de la Calderona (València)
71- El barranc dels horts
72- Penyacalva
73- Molins d'Ares
74- Alt de Barraques
75- La Pobla Tornesa – Alt de la Vila – coves
76- Les oliveres mil·lenàries de Canet lo Roig
77- La Vall de Sego
78- Tossal gros
79- La Cucala
80- Cova Ferreries

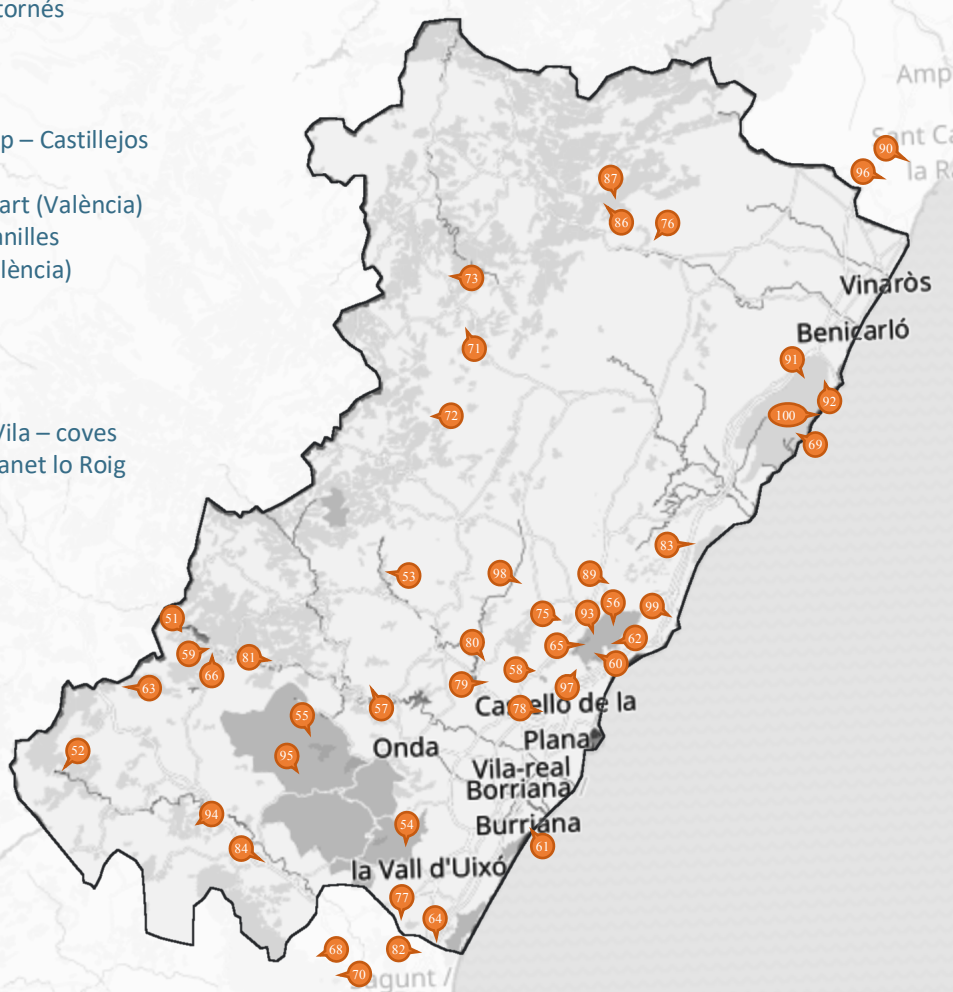

81- Miradors d'Aranyuel
82- Faura – pics dels corbs – Tabalet (València)
83- Torres de Guaita de Cabanes
84- Olivera Morruda
85- Serra – Alt del pi
86- Mola de Xert (part I)
87- Mola de Xert (part II)
88- L' Albufera (València)
89- La Marmudella – Les Santes
90- La Foradada (Tarragona)
91- Castell de Santa Magdalena de Polpis
92- Peníscola – Vistahermosa
93- Borriol – Tossal de la casa verda
94- Xèrica
95- Algímia d'Almonacid – Lastra
96- Cresteig del Montsià (Tarragona)
97- Raca – Hospital de la Magdalena
98- Vilafamés – Penya Corn
99- Orpesa – Renegada
100- Alcossebre - Peníscola

Ruta 51:
Pobla d'Arenós - La Creu del Viso

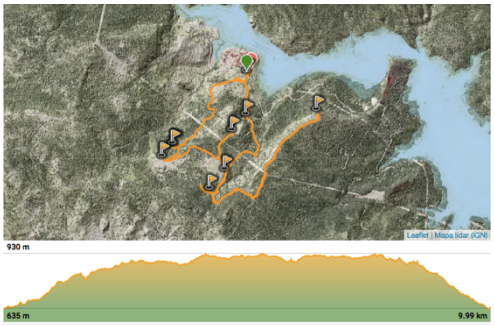

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de La Pobla d'Arenós.

Just al començament del Poble, les escales que ens porten a l'ermita de Loreto. En les mateixes escales hi ha una paleta que ens indica la senda a agafar, en aquest cas és el PRVT 126 - Los Calpes / Montanejos. De seguida trobem l'Ermita de Loreto, el Rentador Municipal i un antic Celler del Poble del segle XVI. Prompte girem a la dreta desviant-nos de la pista del PR sense voler, agafem un senderol que naix a la dreta. Encara sort que retornem al PR més endavant. Durant aquest tram anem per la vorera del Barranc dels Canyos.

Ermita de Loreto

Antic celler

Tornem a agafar la pista del PR i de seguida trobem una paleta identificativa que ens senyala per a anar al Xorrico de la "Umbría" (770m). Abans d'arribar es troba la font del mateix nom i a uns pocs metres més abaix es troba el xorrico. Retornem al PR i ens dirigim cap a la següent parada de la ruta, el mirador de la Surera. Mentre pugem ens crida l'atenció un mas abandonat, el del Montico. Una vegada ens trobem a una esplanada anomenada els corrals hi ha una altra paleta identificativa que ens indica el camí cap al mirador. Girem a la dreta en direcció al mirador.

El Mirador de la Surera és un emblemàtic lloc de la Pobla pel fet que antigament el paisatge de l'entorn era de sureres degut al tipus de vida del Poble. A poc a poc degut a l'abandonament del bestiar s'ha anat repoblant de pins. L'antiguitat d'aquesta surera data de més de 400 anys.

El xorrico

Surera centenària

Després de gaudir el paisatge, és hora d'anar al següent punt de la ruta i gaudir del nostre cafenet.En aquesta ocasió ho fem en la creu del Viso. Per a anar tornem a l'esplanada dels corrals i continuem endavant agafant el GR 160 "los caminos del Cid". Creuem el barranc de la Jara i comencem a caminar per damunt de la paret del penyasco que ens durà al Viso. Al principi és una pista ampla que una vegada passem de llarg el repetidor es farà en una sendera molt agradable de trepitjar.

Abans d'arribar ens trobem trinxeres republicanes. Cada vegada les vistes són més i més espectaculars. El paisatge ens va deixant més bocabadats. Arribem al Viso, és hora de gaudir del nostre cafenet en una de les millors terrasses que hem tingut. Després de gaudir d'una bona estona les vistes que podem albirar cap al pantà d'arenós, els pobles envoltants i les serralades típiques de l'interior de Castelló, és hora de retornar a la ruta.

Trinxeres

Tornem cap al barranc de la Jara per la mateixa senda que ens ha portat al Viso. Anar amb molt de compte quan anem per la pista perquè és molt fàcil passar-se la sendera que hem de baixar que es troba a la nostra dreta. Mentre baxem ens trobem un parell de fonts, la dels corrals i la d'Alamico. Ja sols ens queda terminar la preciosa ruta d'avui.

Ruta 52:
Font dels Cloticos - Naixement riu Palància

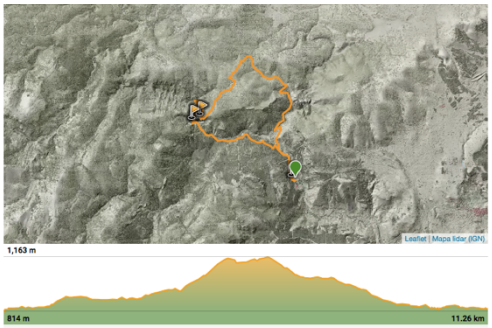

Punt d'inici i final de la ruta:
Àrea recreativa Els Cloticos.

Comencem a caminar des de la font dels Cloticos en direcció cap a la pista asfaltada deixant a la nostra dreta el càmping i el riu Palància per la PRV 275.

Font Els Cloticos

Abans d'arribar a l'altura de l'aldea abandonada d'El Molinar ens desviem cap a l'esquerra agafant el camí del "Madroñal" per la GR 231, a on trobem de seguida una caseta forestal.

Continuem endavant fins a creuar el barranc del "Resinero" a on deixarem el camí del "Madroñal" per a agafar una senda a la dreta dins del barranc sec, que ens portarà al naixement del Riu Palància.

El Molinar

És hora de gaudir les impactants parets de l'Estret del "Cascajar", un lloc fantàstic gràcies a l'erosió de l'aigua i del vent.

Una vegada passem de llarg l'estret seguim per aquest barranc fins a agafar una senda a la dreta senyalitzada amb un molló de pedres.

Naixement del riu Palància

En aquest punt pugem per una pendent moderada que es fa molt agradable gràcies a les vistes del lloc i a uns fòssils que trobem en terra.

Arribem al coll del "Cascajar", un punt ideal per a gaudir de les vistes i de fer el nostre tradicional cafenet acompanyat del saborós pastís de MªJosé.

Continuem pel mateix camí anomenat camí de la lloma de l'abella fins a arribar al punt més alt de la ruta d'avui després de la forta pujada. Agafem forces i aprofitem per a fer la foto de la nostra conquesta.

A partir d'aquest moment la baixada es fa molt suau per una senda que prompte girarem a la nostra dreta per a dirigir-mos al camí del Molinar.

Anem baixant fins a arribar a la rambla de "Agualobos", deixem el camí per a creuar-la per la nostra esquerra per a dirigir-nos a l'últim punt del dia, l'aldea deshabitada del Molinar.

Ruta 53:
Molins i Masos de Llucena del Cid

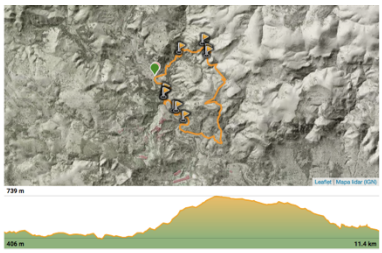

Punt d'inici i final de la ruta:
Mas i molí de l'Assut.

Agafem el camí dels molins de Llucena per la bora del Riu. El riu de Llucena està ple de masos i molins als seus envoltants, primer ens trobem a la nostra esquerra el mas de Doret i el molí nou i a pocs metres més ens trobem el toll de Carmeta. De seguida arribem a la primera font la dels pissadors. En el mateix lloc es troba la Caseta i el toll de Carles.

Toll de Carles

La Badina

Avui tenim la sort que amb nosaltres es troba Festiva que va viure en la mateixa casa i ens explica com era la vida d'aquella època. També ens explica la curiosa forma de la teulada invertida de la Caseta de Carles per a replegar l'aigua de la pluja.

En aquest punt ens desviem del riu i del camí dels molins agafant una sendera que naix a mà esquerra de la caseta de Carles en direcció cap amunt. Es recomana agafar el track per a no perdre's. Arribem a la caseta del Fesolero, a on tenim la sort de trobar-nos un "forcat" antic de bous. En la caseta del Fesolero trobem la pista del PRCV 326 que ens portará a la Badina i als següents molins de la ruta d'avui, el del pont i el de Tonero.

Mas de la Llidona

Casa de Carles

Una vegada arribem a la Badina tornem a agafar la ruta dels camins. La Badina és un fantàstic paratge per a prendre's un bany a l'estiu i que es troba als peus de Llucena.

En aquest agafem una senda desviant-nos del camí dels molins per a anar en direcció als masos de Llucena. La senda es troba molt ben definida i senyalitzada per les marques blaves i blanques, i panellets de fusta. Primer ens anem cap a la clotxa de solanes en direcció a la creu de Xiva. A mesura que pujem les vistes cap al barranc de la Parra són precioses.

Passem per la Caseta de Josep del Molí fins a arribar a la Creu de Xiva. A partir d'aquest moment agafem una pista que ens portarà al Mas de Xiva. A pocs metres abans d'arribar al mas girem a l'esquerra agafant una senda que ens durà al següent mas del dia, el de Lliberat. Punt més alt de la ruta.

En el mas de Lliberat tornem a agafar una altra vegada la pista d'abans. És hora de trobar un lloc per a fer el nostre cafenet amb els gustosos postres, avui tenim un pastís de Mª José i una coca de Festiva.

Una vegada creuem la serra de la creu, les vistes cap al Penyagolosa són cada vegada més espectaculars. Tornem a veure un altre mas el de la Llidona però abans ens desviem cap a l'esquerra pel camí de la Mosquera en direcció als masos del mateix nom, la Mosquera. Arribem primer a la font de la Mosquera, després al mas de la Mosquera de dalt i després al de baix.

Continuem pel mateix camí fins a arribar a una pista que ens portarà a la font dels Ullals. Una vegada passem de llarg de la fonteta dels Ullals ja sols ens queda arribar al punt final de la ruta.

.

Ruta 54:
Alfondeguilla - Mina Cantallops - Castell de Castro

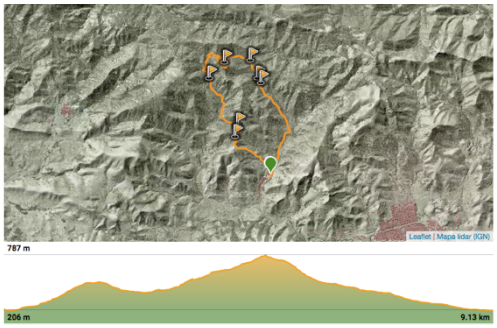

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Alfondeguilla.

En este punt deixem la pista formigonada i agafem una senda que en una forta pujada ens porte a un mirador que ens deixe unes vistes espectaculars d'Alfondeguilla i del Pipa.

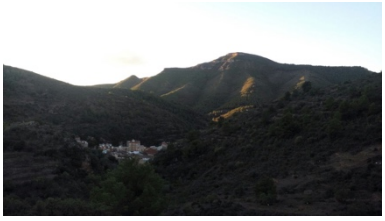

D'açí seguim pujant cap a una pista que creuarem en el punt on hi ha una surera molt gran.

De seguida baixem a la mina Cantallops a la qual s'accedeix per unes escales de pedra.

La mina era de mercuri i té un pou vertical de 30m.

Seguim baixant i entrem en el barranc del Horcajo on gaudim d´un meravellós bosc de sureres.

Passem per la font del Horcajo que té aigua i està als peus del Castell de Castro que la mire majestuosament des de les altures.

A partir d'ahí pugem cap a una pista en la qual girarem a l´esquerra i de seguida agafarem una senda a la nostra dreta que ens portarà al coll de la Malladeta i després al Castell de Castro en el que a part de gaudir d'unes vistes impressionants esmorzarem i ens prendrem el café i pastes que ens caracteritzen.

Font de la Penyeta

Entrada a la mina Cantallops

Tornem sobre els nostres passos fins al coll de la Malladeta i comencem el descens pel barranc de Cabrera.

Preciós barranc en el qual podrem gaudir de la font de la Penyeta que porte aigua, la surera mare que és uns dels majors exemplars d'aquest arbre que hi ha hagut i que desgraciadament va tombar el vent fa uns anys.

Un poc més avant està el mirador que ens proporciona unes vistes meravelloses del barranc i de les penyes de la Rimansa i de Carlos.

Seguim baixant i gaudint del bosc fins a tornar a agarrar la pista formigonada de l'inici de la ruta i que ens portarà al final de la ruta.

Ruta 55:
Villamalur – Alt del Pinar

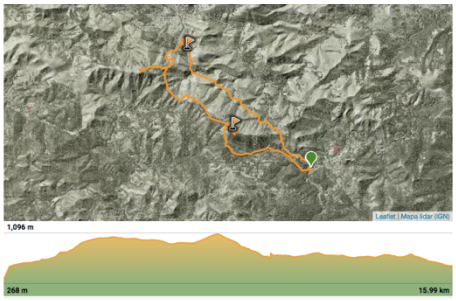

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Villamalur.

La senda segueix el camí vell de Matet i Pavias que va paral·lel al barranc de Berniches, i en ella albirem l´arc de Sant Martí que ens anuncia una jornada amb aigua.

De seguida veiem l´alt del Pinar(1044m.), i en una lleugera pujada però sense descans arribem a una pista que deixarem a uns 200m aprox. per agafar una senda a la nostra dreta que en un fort ascens ens portarà cap a l'Alt del Pinar.

En ell hi ha una caseta de vigilància forestal i es pot gaudir d´unes vistes impressionants de la Serra d´Espadà.

Tornem sobre els nostres passos i baixem per una pista molt còmoda deixant un aljibe a la nostra esquerra i en direcció a l'Alt de la Santa (1.106m) que veiem davant de nosaltres sense dificultat.

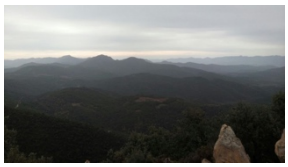

Al final de la pista hi ha una fita que ens indique on està la senda que ens porta al coll de La Rocha.

En el coll està el panell identificatiu que ens marca el sender local SL-CV 103, que ens portarà a l´alt i al vèrtex geodèsic per una senda frondosa en uns bons exemplars de grèvol.

Hem d'estar atents perquè hi ha una fita a la nostra esquerra, en el SL 103, que es la que ens portarà al vèrtex.

Ens es impossible esmorzar per les condicions climàtiques i després de fer unes fotos i gaudir de la vista desfem els nostres passos per a tornar a la fita que haviem agafat fa un ratet i que en fort descens ens portarà a Torralba del Pinar on decidim esmorzar en el bar del poble al costat de l´estufa.

Desprès de recuperar forces i temperatura retornem a la ruta agafant el GR 36 que ens portarà cap a Villamalur.

Són uns 6km. de senda molt còmoda i amb uns boscos espectaculars per la frondositat i el colorit que ens ofereix la tardor.

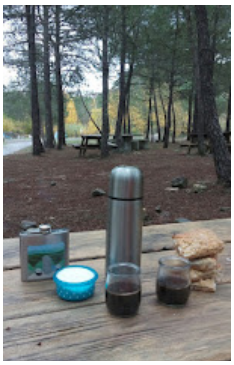

A través de la senda eixim a la carretera de Villamalur que creuarem en l´alt de Sant Cristófol i seguirem baixant cap a Villamalur gaudint del bosc i de llocs com el castell de Villahaleva (nucli primitiu de Torralba).

Tornem a travessar la carretera en l'Alt de la Sierpe, on hi ha un molló que delimita els termes d'Ayodar i Villamalur.

De seguida arribem al punt d´inici de la nostra ruta d´avui on ens prenem el cafenet i les pastes de Mª José.

.

Ruta 56:
Font del Perelló – Castell de Miravete

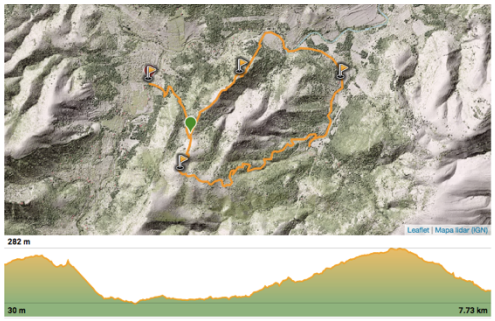

Punt d'inici i final de la ruta:
Font del Perelló (Cabanes).

Continuem endavant pujant per una pista ampla, rebutjant l'entrador cap a la casa de repós "Los Madroños" agafant el camí de la Mena.

Font del Perelló

Sense deixar el mateix camí apleguem al Mas dels Negrets, lloc a on trobem unes paletes identificatives que ens indiquen la direcció cap al Castell. Fins a aquest punt el camí és el mateix tant en l'anada com en la tornada, és des d'açí quan es fa circular la ruta. Sort que fiquem a gravar el track en aquest moment (tindre en compte si el descarregueu).

Castell de Miravete

El Castell de Miravete, és un castell àrab amb modificacions cristianes que sembla que el Cid el va conquistar als musulmans en l'any 1090. Des de l'alt del Castell observem la enorme cobertura visual que té. És hora de gaudir de les vistes i del nostre cafenet acompanyat de les pastissos de M. José.

Reprenem la ruta intentant albirar tots els raconets del Castell i envoltants. A causa de que es troba prou ben conservat, a pesar dels anys, podem fer-nos una idea de com era. Molt a prop també podem veure a on es trobava l'esglèsia del Castell. Continuem la ruta d'avui, passem de llarg el castell i ens trobem un fort descens cap a la CV-148.

Caminem per la CV-148 o camí de la Fusta durant uns pocs metres fins trobar una corba a on naix una pista de terra, també anomenada "La revolta de l'Andreva". Seguim endavant fins a trobar-nos el Mas de Pau. Una vegada passem de llarg el mas continuem rectes, a la vora del Barranc de Pau o del Negre.

Mas de Pau

Mas de Muntó

Aquest camí, camí de la Foia del Roig, no el tenim que deixar en cap moment, el qual ens portarà al Mas de Muntó i finalitza en el camí de la Mena, punt de començament de la part circular de la ruta d'avui. Nosaltres durant la ruta ens equivoquem i el deixem durant un moment. Hi ha que anar amb molt de compte.

Ruta 57:
Castell de l'Alcalatén – Embassament de l'Alcora

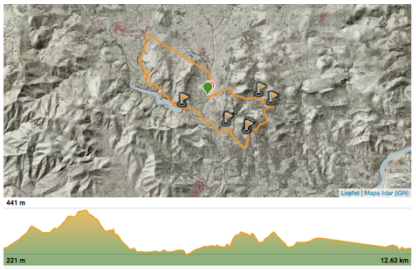

Punt d'inici i final de la ruta:
Pedania de la Foia (L'Alcora).

Creuem el pont del barranc de la foia per a dirigir-nos cap al castell. Pugem per una pista formigonada en direcció cap al Castell. La ruta es troba prou ben senyalitzada gràcies a les paletes identificatives que hi ha durant la ruta. Anirem intercalant entre el PR-CV 120 i el 357. Arribem a un moment que deixem la pista formigonada per a agafar una sendera que naix a la nostra dreta i que a pocs metres ja ens trobem la primera parada en la Mina de cabres una vegada passem el barranc de Mormirà o del Castell.

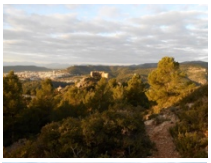
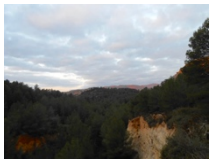

La senda continua fins a arribar a una bifurcació a on es troba la creu dels peregrins a on tenim una altra paleta identificativa. Agafem la senda en direcció cap al Castell de l'Alcalatén. En aquest punt haurem de pujar una mica més però prompte arribarem al punt més alt de la ruta d'avui. A mesura que arribem les vistes són cada vegada més espectaculars, sobretot cap al castell. Una vegada arribem al castell, és hora de gaudir del nostre cafenet i del pastís de Mª José. És un lloc immillorable per a fer la nostra paradeta. El castell és d'arquitectura islàmica que ha tingut les modificacions pròpies medievals, i que va ser construït entre els segles X i XIII. Just als peus del castell es troba l'Ermita de Sant Salvador que va ser un dels primers temples cristians de la província de Castelló després de la conquesta del segle XIII.

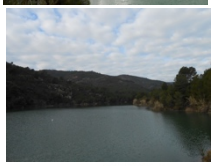

Embassament de L'Alcora

Continuem baixant per la senda de l'esquerra fins al camí vell de Costur que es troba formigonat. Tornem a creuar el Barranc de Mormirà per a dirigir-nos cap a l'olivera del castell, que es troba a pocs metres després de creuar el barranc. Tornem enrere per a travessar la carretera CV 190 i ens dirigim cap al riu de l'Alcora. Creuem el barranc de la Foia o de la Solana i de seguida tornem a pujar per una altra pista formigonada que ens portarà a una petita urbanització. Una vegada deixem la urbanització agafem la carretera del pantà. Tenim la sort de que es troba ple. Una vegada hem gaudit de les vistes del pantà agafem una sendera a la nostra esquerra. Ara comença la part complicada de la ruta, ja que el començament la senda es troba molt ben definida però més endavant la senda es perd. És molt important tindre el track a mà. Durant tot el camí anem camp a través entre argilagues fins a arribar al Pla de la Castilla.

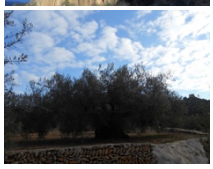

Castell de L'Alcalaten

Ara be, les vistes cap al pantà són meravelloses. Una vegada arribem al Pla deixem la pista que hi ha, cap a una senda de la dreta perquè volem pujar al Cabeço, però més amunt es fa impossible continuar a causa de la forta vegetació. Tornem enrere per a agafar la pista. La pista, anomenada Canyada Reial o Carrer de les Eres, ens porta en direcció cap a Figueroles acompanyant-nos el riu de Llucena. El carrer de les Eres ens portarà a la CV190 i sols ens queda anar al començament de la ruta d'avui..

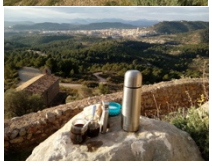

Ruta 58:
Castell de Borriol

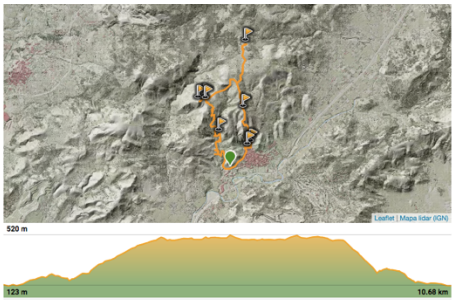

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Borriol.

De seguida trobem unes paletes identificatives que ens indiquen per on anar cap a la font de Botalària.

El començament és en una pista, anomenada camí del Rabosero o de l'ombria, a on hem d'anar amb molt de compte per a no passar-nos la senda que creuarem el barranc de la Botalària i que ens portarà cap a la font del mateix nom.

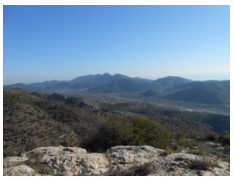

Agafem la senda que es troba just en la mateixa font a la nostra esquerra i continuem pujant cap al Cotico. La senda es troba molt ben definida.

Pugem fins a arribar a una pista de terra que en algun tram es troba formigonada.

De seguida trobem el corral o aljub de cotico, el passem de llarg per a dirigir-nos a la nostra parada de la ruta d'avui, el mirador de Cotico que es troba en la serra del Castellet. Les panoràmiques són fantàstiques, tant cap a l'interior com el litoral castellonenc.

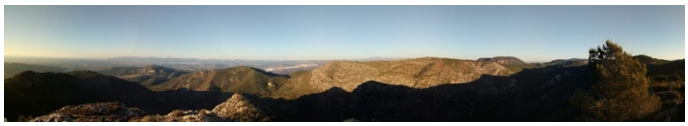

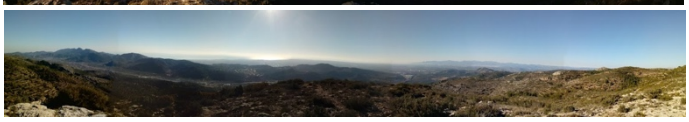

És hora del nostre cafenet i del pastís de Mª José. Després de gaudir de les magnífiques vistes continuem la nostra ruta. Tornem al aljub de Cotico i per una pista cap a l'esquerra seguim fins a trobar-nos unes paletes identificatives que ens indiquen la direcció cap a la pedra.

Creuem el camí del Cormo de la Serra i més endavant agafarem el camí de la Serra que ens portarà a la pedra.

Vistes des del Castell de Borriol

Torre del Castell

Tornem al mateix lloc a on es trobaven les paletes identificatives, al camí del Cotico per a dirigir-nos a la Roca de la Dama pel camí de la Serra.

Les vistes també són molt impactants des de la Roca.

Moreria

A partir d'aquest moment la senda no està molt definida, és molt recomanable portar el track. La baixada pel barranc d'Alforgés és prou considerable. Arribem a un moment que decidim anar cap al castell de Borriol d'origen islàmic.

Per a pujar-lo l'envoltem per un dels costats.

Ja sols ens queda arribar a la Moreria de Borriol, que es va trobar habitada des del s.XIII fins al s.XIX

Ruta 59:
Montanejos – La Rosada – Cinglo de Castillejos

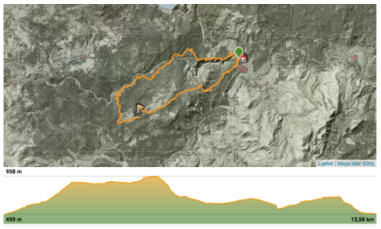

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Montanejos.

En aquest punt ix una senda que ens portarà cap al centre emissor de TDT. Ací agafem el GR-7 durant 1km. Aproximadament fins a agafar una senda a la nostra esquerra que ens portarà cap al mirador de La Loma Rosada.

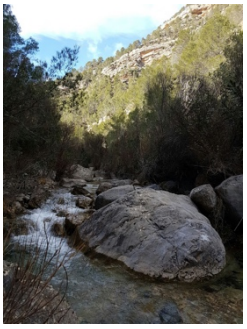

Un lloc que ens proporciona unes vistes impressionants del barranc del riu Maimona, de la senda de La Bojera i del Cinglo Castillejos pel que finalitzarem la nostra ruta d'avui.

Corral de "Los Navarros"

Una vegada fetes les fotos de rigor desfem els nostres passos per a tornar a la senda i anem a buscar el vèrtex geodèsic de La Rosada (950m.) passant abans pels corrals de La Rosada i "Los Navarros".

Des d'aquest punt comencem un descens cap al riu Maimona que creuarem vàries vegades i coincidint que enganxem en la senda de La Bojera, la seguirem fins a arribar al "Colladillo" que és l'encreuament de vàries rutes que porten cap al Morrón de Campos, "Los Estrechos" i La Cova Negra. Però nosaltres no agafem cap d´ells.

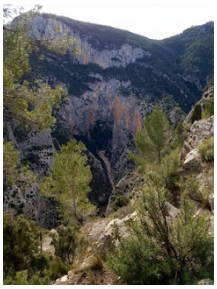

Just en l'encreuament surt a la nostra dreta una senda que en ascens ens portarà al mateix cantó del penya-segat del Cinglo Castillejos. Unes parets molt verticals impressionants que ens ofereixen un espectacle meravellós adornat en la companyia inesperada d'una desena de cabres hispàniques que sense cap tipus de por ens observen amb curiositat.

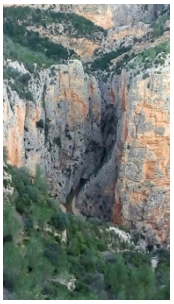

Després de crestejar tot el Cinglo iniciem un fort descens que ens porta al sender local CV-105 i de seguida a la carretera que va a La Pobla d'Arenós. La seguim cap a la dreta i en un centenar de metres estarem en el punt d´inici.

Corral de La Rosada"

Continuem pel camí de les mines de Hembrar fins a l 'aljub de las Majadicas on agafarem el camí que té el mateix nom. El camí de las Majadicas desembocarà a la carretera CV 219. Ja sols ens queda arribar a Xóvar i terminar la ruta d'avui.

Ruta 60:
Ermita de La Magdalena – Cormo de les Creuetes

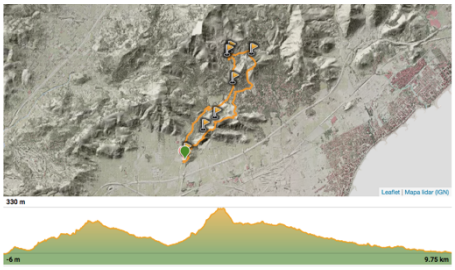

Punt d'inici i final de la ruta:
Ermita de La Magdalena.

Només pujar a l'ermitori ja comencem a gaudir de les meravelloses vistes que durant tota la ruta ens acompanyaran. L'ermitori de la Magdalena, construïda en el segle XV, es troba dins del recinte del Castell Vell (també anomenat de Fadrell, de la Magdalena, dels Moros o de Sas. Passem de llarg l'ermitori i el castell per a dirigir-nos cap al segon punt de paradeta, Les Serretes. La pujada cap a les Serretes no es troba molt ben definida, ara bé, sols tenint la referència d'elles és suficient per a arribar a elles. Les serretes són un conjunt de pedreres erosionades de calcàries d'edat cretàcica. En aquest punt tornem a parar-nos per a gaudir de les magnífiques panoràmiques que ens ofereix cap al Desert, litoral i poblacions de la plana de Castelló i l'espadà.

Ermita de La Magdalena

Vistes des del Cormo de les Creuetes

Font de l'Algepsar

Barranc de La Magdalena

Tossal de Ribalta

Per un suau cresteig per les Serretes continuem cap al següent punt de parada, el Tossal de Ribalta. Primer haurem de baixar per una senda ben definida per a tornar a pujar cap al Tossal. El final de la pujada és prou intensa. Arribem al Tossal i fem el nostre cafenet, en aquesta ocasió amb les delicioses figues albardaes de Vicenta, dolços típics de Castelló. Continuem endavant per a anar al punt més alt d'avui, el Cormo de les creuetes. Baixem el Tossal de Ribalta per una senda que enganxarà amb una pista (carrer Teulains) però que només travessar un barranc tornarem a pujar pel costat de la urbanització de Montornés pel barranc de les Apotecàries.Arribem a un punt de la senda que si continuem endavant ens portaria a la carretera CV 147, però decidim no caminar per asfalt i anem trepijant les pedreres ascendents cap a la Parreta alta que ens portarà al Cormo de les creuetes.

En aquesta part de la ruta recomanem el track perquè és molt fàcil perdre's. Durant molts trams no hi ha senda definida i anem camp a través. Les vistes mentre anem pujant per aquesta part del Cormo són espectaculars. L'últim tram de pujada i el començament de la baixada del Cormo de les creuetes el fem grimpant i un poc escalant per les roques. Ens guiem pels mollonets. Durant la baixada arribem a un punt a on tornem a agafar la senda que es troba més abaix prou ben definida per a arribar a les creuetes, creuar la carretera i agafar el camí del Portell. Ens dirigim cap al Mas de Xiva, que el travessarem i baixarem pel costat per a anar a la Font d'Algepsar que es troba en el mateix barranc del Mas de Xiva. Continuem per la mateixa senda, a la vorera del barranc, travessarem una altra vegada la carretera fins a arribar al Mas de Bover. Al mas de Bover agafem la pista del camí del Desert de Les Palmes. Passem de llarg el Mas de Rambla, Mas de Causanilles i tornem a creuar la carretera CV 147 per a dirigir-nos cap al Barranc de la Magdalena. Una vegada creuem el barranc de la Magdalena agafem el camí d'Algepsar. A l'arribar a un camp de tarongers ens desviem a l'esquerra cap al barranc. Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

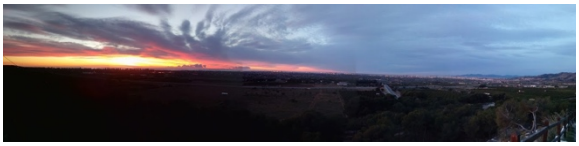

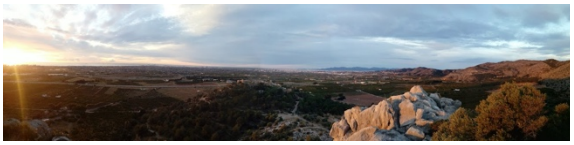

Ruta 61:
Clot de la Mare de Déu de la Misericòrdia - Desembocadura Millars

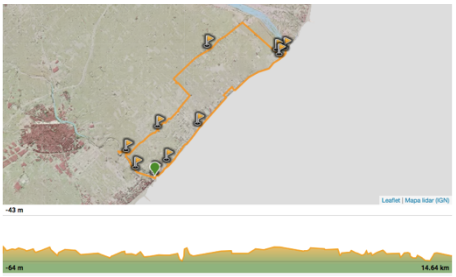

Punt d'inici i final de la ruta:
Grau de Borriana.

Només al començament ja tenim la agradable vista de la Torre de la Mar. Continuem recte vorejant la mar pels Carrer les Terrasses que prompte es convertirà en una pista de terra. Passem de llarg la Gola de Sant Vicent. Als pocs metres ens desviem un poc per veure les ruïnes d'una població romana.

Torre de la Mar

Tornem per la vorera de la Mar i al final dels Serradals de Sant Gregori arribem al segon punt del dia, la bassa de Miralles.

Un poc més endavant travessem la piscifactoria i a l'arribar al camí de Mas Quemado ens veiem obligats a caminar uns quants metres més endins a causa de l'oleatge.

Bassa de Miralles

Sense perdre de vista la vorera de la Mar i caminant paral·lel per damunt d'una sèquia girem cap a la mar.

Arribem a la part més dura de la ruta d'avui per les pedres de cantó rodats fins a arribar a la platja de Santa Bàrbera. Des de la platja de Santa Bàrbera o de la Pola ja albirem la desembocadura del riu Millars. Ens aproximem a la gola sud de la desembocadura. És hora de gaudir del nostre cafenet i del pastís de Mª José.

El Palaciet

En la platja de Santa Bàrbera agafem el PRCV 438 pel camí formigonat del Palaciet. Entre tarongers i a la nostra dreta la finca de Pola arribem al següent punt de la ruta d'avui, el Palaciet.

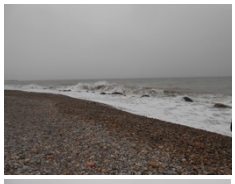

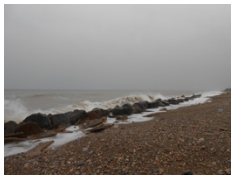

Ubicada al cor de Santa Bàrberà és una casa de camp d'arquitectura externa historicista inspirada en part del Renaixement. Continuem per la CV 1850 (camí del Palaciet) fins a arribar al Camí asfaltat de la Cossa a on girem a l'esquerra.

Clot de la Mare de Déu de la Misericòrdia

Durant una bona estona i passant de llarg les Alqueries de Santa Bàrbera, només passar el camí d'Etxeberria tornem a girar a l'esquerra per agafar el camí de la mar de Vila-real amb paletes identificatives cap a l'Ermita de Sant Gregori.

Darrere del Pou de Cotanda naix una pista de terra a la nostra dreta. Arribem a l'Ermita de Sant Gregori que es troba en molt mal estat.

Continuant pel camí de Sant Gregori, a l'arribar al camí del Marjalet, anem camp a través fins a arribar al Clot de la Mare de Déu de la Misericòrdia. Un paratge natural del clot conegut com a l'estany de la Vila, és un antic llit que s'inclou en el complex fluvial del Millars.

Fem el recorregut a la dreta del clot. Quasi al final del recorregut es troba l'Ermita del mateix nom. Ens desviem un poc per a veure l'Ermita i tornem a la vorera del clot per a arribar a la Torre de la Mar, punt d'inici de la ruta d'avui.

Ruta 62:
Benicàssim - Castell de Montornés

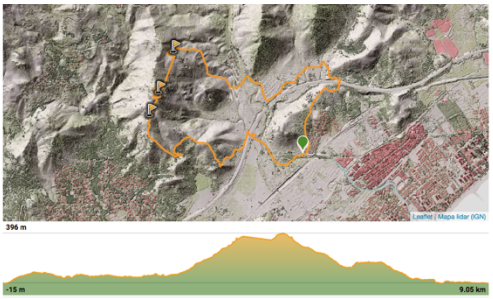

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Benicàssim.

Ens dirigim cap a l'urbanització Montemolino pujant per una senda que naix just en la rotonda. Des del començament les vistes cap a la platja són meravelloses.

Dalt del Molinàs, la senda termina en una pista amb les Agulles com a protagonista del paisatge. Baixem del Molinàs i creuem l'autopista. Només travessar l'autopista trobem el Mas de Queralt. Agafem el camí del Pla de Salando a on podem observar la senyalització del PRCV 397.

Durant el camí travessem el barranc de les agulles i de la Comba dirigint-nos cap al Mas del Salandó. Arribem al Mas del Salando, a on hem de travessar la CV 147 i continuar amb la ruta.

Baixem cap al barranc del Desert, que en aquesta ocasió porta aigua. Només travessar-lo comença la pujada cap al Castell, que es va fent més intensa a mesura que pugem.

Prenem com a referència el polvorí al dalt del cingle de Gorris.

Les vistes des del polvorí són també espectaculars. Arribem al polvorí, és hora de gaudir del nostre cafenet i del pastís de M. José. Deixem el polvorí per a anar al Castell.

Primer visitem la torre del Castell de Montornés i després ens endinsem i fem una exploració per dalt del castell. La baixada és preciosa gràcies a les magnífiques vistes del Mar Mediterrani. És prou interessant portar el track a causa de que no es troba ben definida la sendera.

Durant la baixada ens trobem les ruïnes circulars i un pi molt gran tombat. Baixem pel barranc de l'Arrufada a on trobem molts espàrrecs desviant-se de la ruta en varies ocasions. Abans de travessar l'autopista, trobem les ruïnes del Mas del pi.

Travessem l'autopista i agafem una senda que va pel barranc de Farja, passem de llarg el corral de Tomaset i abans d'arribar a les línies de ferrocarril trobem el final de la ruta d'avui.

Ruta 63:
Alt de Pina

Punt d'inici i final de la ruta:
Poblaci de Pina de Montalgrao.

A pocs metres, en la bifurcació de dos camins agafem el de la dreta, el camí de la Marina. Només passem de llarg un abeurador d'animals a la nostra esquerra, trobem una sendera poc definida al mateix costat. A partir d'ara recomanem seguir el trajecte per mitjà del track perquè en moltes ocasions anem travessant el camp.

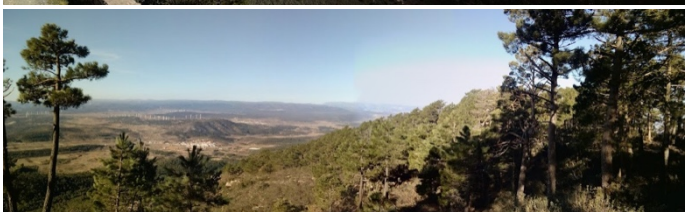

El començament de la sendera està plena d'argilaga que desapareixerà una vegada ens endinsem en el bosc de pins. Mentre pugem, ens trobem el corral de las fuentes, travessem el camí de Montàn en dues vegades, ens trobem un lloc per a fer barbacoes fins a arribar a una senda ja més definida anomenada camí del Solano.

Ens desviem un poc i agafem una altra sendera que ens portarà al vèrtex geodèsic del Pina i l'Ermita de Santa Bàrbara i Quitèria. És hora de gaudir del nostre cafè. Avui, amb la gran companyia del saborosíssim pastís de Reina de Saba fet amb molt de gust per Mª José. Després d'una bona estona gaudint de les meravelloses vistes deixem l'Alt de Pina per mig del camí de Montàn.

Abans d'arribar a una corba cap a la dreta ens desviem del camí per a anar barranc abaix fins a la font de Marrionda a on agafarem la pista cap a l'esquerra.

Durant una estoneta caminant per la pista, trobem un molló que ens indica la senda a agafar. Una altra vegada es recomana portar el track per a no perdre's.

Les vistes cap al Penyagolosa i les pistes nevades de Valdelinares fan la ruta molt bonica. Durant la baixada creuem el barranc de las Majadillas i el de Majano. Arribem al coll Verd i el travessem.

Més endavant agafem el camí Font de la Reina que ens durà al poble de Pina de Montalgrao. Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

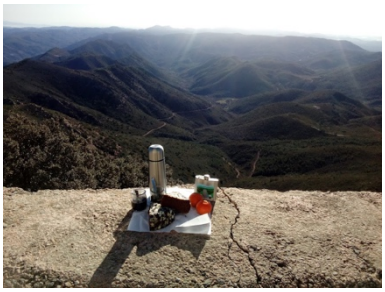

Ruta 64:
Castell d'Almenara - Estanys

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Almenara.

Trobem a la nostra dreta unes escales que pugen directament al camí del castell. De seguida albirem la primera torre anomenada com l'Agüelet. Només arribar podem gaudir de les panoràmiques que es poden albirar des del castell.

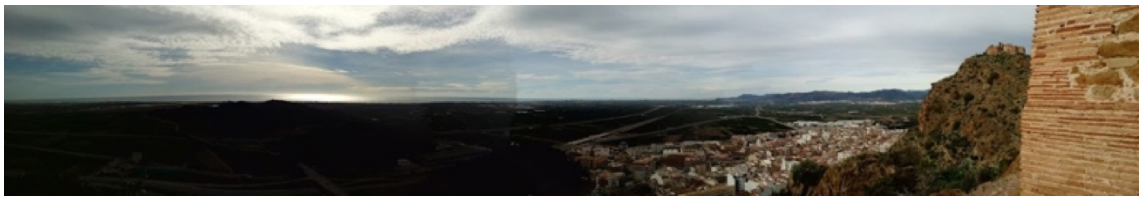

Continuem pujant un poc més i de seguida arribem al Castell, d'origen musulmà al segle X amb restes romans. Les vistes cap al poble són fantàstiques.

Seguim endavant per a dirigir-nos cap a l'est a on trobem la següent torre anomenada l'Agüeleta, punt de parada per a fer el nostre cafenet i esmorzar.

L'Agüeleta

L'Agüelet

Baixem per l'abric dels cinc fins a arribar a la carretera de la mar.

Després de creuar la N340 i l'autopista A7 i just al camí dels codonyers girem cap a l'esquerra. Agafem una pista de terra a la nostra esquerra per a dirigir-nos cap als estanys. Pugem pel camí de la lloma i de seguida l'abandonem per a agafar una senda que ens durà al camí del cordó.

Arribem als estanys d'Almenara que són unes llacunes riques de flora i fauna en la marjal* d'Almenara. Retornem per la carretera de la Mar en direcció al poble. Agafem una pista de terra als peus del castell fins a tornar a arribar al final de la ruta d'avui.

Ruta 65:
Raca - Roca Blanca - Morico

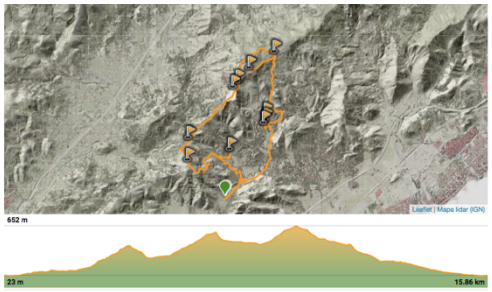

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de l'Algepsar (Benicàssim).

Anem vora el barranc de la Magdalena per a dirigir-nos cap a la Font de la Salut. Anem i tornem cap al camí de l'Algepsar. Continuem endavant i només travessem el barranc de l'Algepsar comencem la pujada al Raca.

Font de la Salut

La pujada es fa agradable pel bosc de pins i a mesura que anem pujant per les vistes. Agafem el camí de la Raca que ens portarà al vèrtex geodèsic. Després d'una estona gaudint de les panoràmiques del Raca o les Gralles, continuem cap al següent parada de la ruta d'avui pel PRCV 448 i lloc per a fer-nos el nostre cafenet, la Roca Blanca.

Travessem el Coll de Benissalema per a enfilar-nos cap a la Roca. Després una llarga pujada arribem a la Roca. Les vistes són fantàstiques.

Tossal de la Raca

Roca Blanca

Després d'agafar forces amb el deliciós pastís de Mª José i el nostre cafenet, retornem baixant en direcció a l'últim pic del dia, la Mola de Morico.

Per a no escalar per les cingles del Morico, en el portell ens desviem cap a l'esquerra envoltant-lo. Una vegada arribem al coll de la Mola pel camí del portell ens enfilem cap amunt a la mola de Morico. La pujada és molt entretinguda. Arribem a l'últim pic de la ruta.

Font de Xiva

Igual com en els altres tres anteriors pics les vistes són magnífiques. Bé, ja és hora de baixar. Baixem fins a arribar al Mas de Xiva, abans ens trobem la font amb el mateix nom i tenim la sort de trobar-la amb aigua.

Travessem el Mas en direcció cap a la font de l'Algepsar. Continuem baixant, travessant en dues ocasions la carretera CV 147. Mentre baixem ens trobem el mas de Causanilles i el de Bover. Ja sols ens queda arribar al final de la completa i magnífica ruta d'avui.

Ruta 66:
Montanejos – Morró de Camp - Castillejos

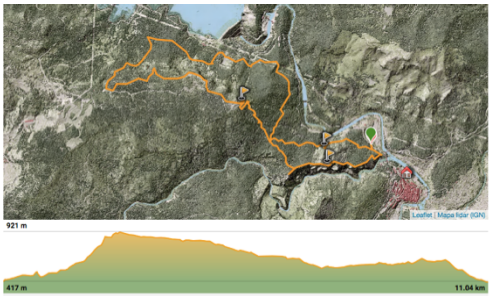

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Montanejos.

En la mateixa CV 20 trobem les paletes identificatives que ens indiquen la senda que hem d'agafar, en aquest cas la SL 105.

Cova Negra

A pocs metres de pujada trobem la paleta que ens indica la direcció cap a la cova Negra, ens desviem un poc per a visitar-la. Continuem per la mateixa senda que ens hem deixat per a pujar cap al Morró de Camp.

Arribem al *colladico*, a on hi ha un encreuament de sendes, la de la bojera, la que va cap al Morró i la que va al cingle de Castillejos.

Anem cap al Morró. La pujada al començament, el desnivell és prou suau però a mesura que pugem se fa més intens, ara bé, es fa agradable tant per la pineda com per les vistes cap al penyagolosa i cap al riu Millars.

A més, com ha sigut un any pluviós el tenim espectacular. Després d'una bona estona pujant, i en alguns punts ajudats per les cordes ben ficades estratègicament, arribem al Morró de Camp. Lloc a on fem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el nostre café amb els deliciosos pastissos de Mª José.

A partir d'ací, baixem de forma molt suau per una pista de terra però de seguida la deixem per a caminar per la vora del cingle de Catxan amb unes vistes més espectaculars cap a l'embassament.

Just abans d'arribar a la pista que ens haviem desviat trobem el corral de "las cebadas". Continuem baixant per la mateixa sendera.

Ja a l'altura de l'embassament podem veure el cingle des d'abaix i el sobreeixidor de l'embassament, amb l'arc de Sant Martí. Continuem endavant per a dirigir-nos cap al *colladico* i dirigir-nos al cingle dels Castillejos.

Tornem a pujar però en aquesta ocasió una inclinació molt suau.

El cingle de Castillejos és espectacular, les vistes cap al riu Maimona són úniques.

Una vegada deixem els cingles sols ens queda anar al punt d'inici de la ruta d'avui.

Ruta 67:
El Picaio

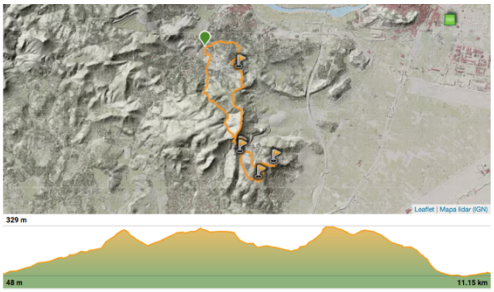

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Gilet.

Agafem el camí de les penyes de Guaita al costat del barranc del racó. A pocs metres de pujada pel camí, ens trobem a la nostra dreta el barranc de Balau.

A l'altura d'una corba molt tancada, deixem el camí de les pentes de Guaita per a agafar el camí de Balau. El camí és molt agradable per la seva pineda i vegetació.

Arribem a un punt a on agafem la senda que naix a la nostra dreta. De seguida trobem unes paletes identificatives que ens indiquen a on es troben les penyes de Guaita.

Arribem a les penyes i ens dirigim per l'únic lloc a on desgrimparem i grimparem en la tornada. Travessat les penyes ens anem directament cap al Picaio.

Arribem al Clar de lluna i continuem endavant per una pista que al final es farà en senda i ens portarà directament al vèrtex geodèsic del Picaio.

És hora de gaudir del nostre tradicional café amb les delicatessen de Mª José. Després d'una bona estona gaudint de les magnífiques vistes tornem a la ruta d'avui.

A pocs metres girem cap a la senda de la nostra esquerra, anar amb compte que és fàcil no adonar-se de la senda. Aquesta senda ens portarà al Santuari de la verge Miraculosa. Baixem per unes escales i girem a la dreta per una pista que ens portarà a l'aljub dels xiprers.

Santuari de la Verge Miraculosa

Darrere de l'aljub hi ha una senda que va directament al clar de lluna. Tornem a la pista per a dirigir-nos una altra vegada a les penyes de Guaita. Grimpem les penyes i una vegada d'alt trobem una senda a la dreta, l'agafem.

Caminant per damunt de les penyes, gaudim de les vistes cap a la serra de Calderona com cap al litoral amb el castell de Sagunt com a referència.

En la pinadeta de Lopes la senda ens porta cap al camí de les penyes de Guaita.

L'agafem però prompte la deixem per a anar-nos cap a una senda a la dreta que ens portarà a la Taleca. Una altra vegada la pineda i la vegetació fa la ruta molt agradable.

Baixant la Taleca tornem a una pista que de seguida la deixem per a anar per una senda a la nostra esquerra.

Encara que es trobem molt ben definides les sendes, es recomana baixar el track com a guia.

Arribem al barranc de Maladitxa i ja sols ens queda acabar la ruta d'avui

Ruta 68:
Segart – Garbí – Mola de Segart

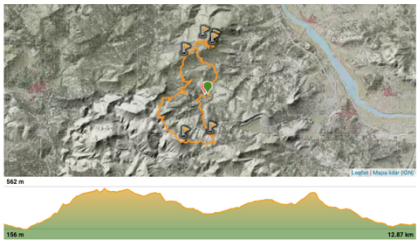

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Segart.

Ens anem per la carretera CV 329 en direcció cap al barranc del Bassó. Una vegada arribem al barranc trobem unes paletes identificatives del GR 10 que ens indicaran la pujada al Garbí. Ens endintrem al barranc, te una densa vegetació i en alguns moments trobem poalets d'aigua. La senda es troba molt ben senyalitzada per les línies del GR. Continuem pel barranc fins a arribar a la part de la ruta a on haurem de grimpar durant una estoneta. Aquesta i la part del Càries són les parts de més dificultat tècnica de la ruta d'avui.

Comencem la pujada per la canal, ens ajudem de les mans, les cadenes estratègicament molt ben ficades i d'alguna branca que trobem per la grimpada. Arribem un moment que hem de passar entre un estretament. Al final de la canal trobem una bústia amb una llibreta dins plena de referències a la ruta i sobretot a la canal.

Arribem al pla i agafem la pista de la nostra dreta per a dirigir-nos cap al mirador del Garbí. Dalt ens guiem per les marques del SLCV 24. El mirador del Garbí és espectacular, el paratge, l'ermita, les vistes. Impressionant. Fem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el cafenet i el fabulós pastís de Mª José. Després d'una bona estona gaudint del paisatge i del cafè, pastís i mistela, és hora de continuar amb la ruta. Del Garbí ens queda per recórrer l'ermita de la Creu i el vèrtex geodèsic.

Caminar dins del paratge del Garbí és fabulós. Trobem unes paletes identificatives que ens indiquen les direccions que hem de prendre. Després de visitar el vèrtex i de gaudir les vistes de la part sud de l'Espadà tornem cap a la pista que ens havia portat al Garbí.

Tornem al pla que havíem girat cap a la dreta, ara continuem rectes per a dirigir-nos a la mola de Segart. Arribem al pla del Garbí a on tornem a trobar-nos amb unes paletes que ens indiquen el GR 10. La baixada és prou irregular, molt pedregosa per les pedreres que travessem. Ara bé, les vistes són magnífiques, sobretot si agafem la referència de la Mola de Segart. La senda acaba en la pista del barranc de la font. Agafem el camí de la rodana que ens deixarà al camí de la Mallada (CV 329). Ens dirigim cap a l'albergue la Betania, el qual el deixarem a la nostra dreta continuant per la mateixa pista que termina en l'encreuament del camí de la Mola. En el mateix encreuament trobem la senda que pujarà a la Mola de Segart. Els primers metres de pujada són prou inclinats. De seguida arribem a l'alt de la Mola a on trobem una placa que ens diu els alts del voltant. Continuem dalt de la mola i ens anem cap al Vèrtex geodèsic de la Mola de Segart. Entre la placa i el vèrtex es troba la baixada del Càries.

Tornem a grimpar per mig del canal, anar amb molt de compte a causa de l'erosió del rodeno. Una vegada deixem el caries, la senda ens portarà al camí de Segart a Sant Espèrit i aquest terminarà en el camí de la Mola. Després d'una estoneta pel camí, el deixem per a continuar pel GR per mig d'una senda que ens portarà a la font del campaner que tenim la sort de trobar-la amb aigua. Una vegada arribem a la font agafem la pista del campaner que ens durà al poble de Segart, el creuarem i ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

.

Ruta 69: Argilaga – torre Ebrí - Campanilles

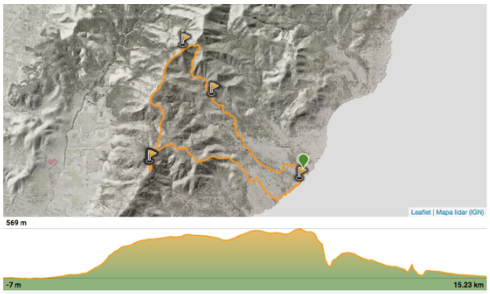

Punt d'inici i final de la ruta:
Pla d'Argilaga (Alcossebre).

Comencem a caminar en direcció sud, paral.leles a la costa fins a arribar al vértex de l´Argilaga que és el més baix de la Serra d´Irta a tan sols uns 7 metres sobre el nivell del mar, gaudint de totes les cales que ens ofereix el litoral.

Cala Argilaga

Un poc més endavant, a l´altura d´una urbanització, deixem la costa per agafar la senda que ens portarà en forta i llarga pujada cap a la torre Ebrí passant abans per La Mola d'Alcossebre.

Una vegada passada La Mola trobem una bifurcació que agafem a l´esquerra per arribar a la torre Ebrí i al seu vértex on gaudim de les vistes del Mediterrani i aprofitem per esmorzar.

Des d'ací podem fer una alternativa més llarga anant a l'ermita de Sta Llúcia* o continuar desfent els nostres passos i en la bifurcació d´abans agafant la direcció del pic Campanilles que és el més alt de la Serra d´Irta amb una altura de 569 metres aprox.

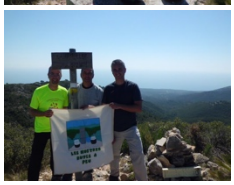

Ens prenem el nostre cafenet i un bon tros de coca de Mª José que ens done forces per a seguir.

Seguim la senda i en una bifurcació trobem la senda que en forta baixada ens introdueix en el barranc de La Parra.

Un barranc molt frondós i llarg que ens porta quasi fins a la costa on trobem la pista que en direcció a la nostra esquerra ens portarà al final de la nostra ruta.

Aquesta ruta la podem fer més curta si no fem la part de la costa deixant el cotxe al Pla de Roda al camí de Ribamar.

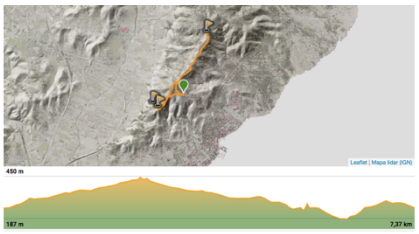

*Seguint per la pista i abans del tossal de barra agafem una sendera amb marques de PR CV 431 que ens portarà a l'ermita de Santa Llúcia i Sant Benet datada de finals del s. XVII. Les vistes són fantàstiques.

Baixem al mirador de Sant Benet i tornem a l'ermita. Una vegada tornem a estar dalt ens desvíem per la pista asfaltada cap a la urbanització.

Una vegada arribem girem a l'esquerra per la pista per a tornar a anar cap a la torre Ebrí i continuar la ruta cap al Campanilles.

Ruta 70:
Els 5 pics de la Calderona (València)

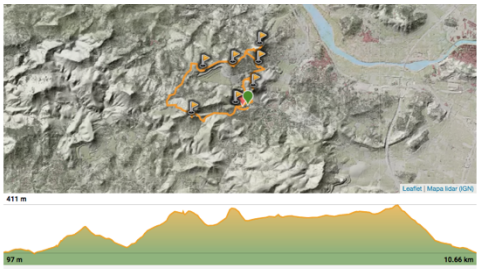

Punt d'inici i final de la ruta:
Monestir de Sant Espèrit (Gilet).

Abans d'arribar a la font del Beat naix una pista a la nostra dreta que ens portarà a l'alt de la Creu. El començament és per una pista entre una pineda i que ens dirigeix cap al camí del barranc dels Ermitans. Agafem la sendera que es troba a la nostra dreta just abans de trepitjar el formigó.

La sendera, molt pedregosa, ens portarà al camí de Xocainet, però de seguida el deixem a la nostra esquerra perquè agafem una senda a la dreta que ens portarà en direcció cap al Rodeno de la Creu. Arribem a la creu, les vistes, a l'igual que tot el recorregut, són molt atractives.

Podem albirar tota la costa des del Desert de les Palmes fins al golf de València, el riu Palància, l'Espadà, el Garbí, etc. Des de la Creu, les vistes són molt impactants cap al Convent. Continuem la nostra ruta per la mateixa senda que hem pujat cap a la Creu i tornem a agafar el camí de Xocainet fins a arribar al següent punt de la ruta d'avui, el drac de la Calderona. El drac, és un centre d'art i natura impulsat per diversos artistes. Aquest paratge paisajístic dins d'una cantera naix per mitjà de l'escultora en pedra Rhea Marmentini, el músic de Jazz Perico Sambeat i la pintora Judit Nàdor. L'envoltem i continuem per la mateixa senda pujant cap al segon pic, la Redona. Just en arribar al camí de la Senda del Pinet girem a la dreta i comencem a pujar a la Redona. Les vistes cap a ella són fantàstiques. Una vegada arribem al pic és moment de gaudir del nostre cafenet.

Avui tenim un fantàstic i deliciós pastís de xocolata, maduixes amb plàtan que ens ha preparat l'artista M. José, acompanyat d'uns dolços de fruits vermells. Ha sigut vist i no vist. Després de deleitar-nos dels pastissos i del café, tornem cap al camí de la Senda del Pinet que de seguida arribem als Collados, punt que agafem la senda amb una pronunciada pujada cap al Xocainet. Les vistes són espectaculars i més cap a la Redona. En aquesta ocasió la baixada no la fem per la mateixa senda que ens ha portat al cim. Continuem endavant i arribarem una altra vegada al camí de la Senda dels Pinets. Mentre anem pel pla de Morró cal anar amb molt de compte perquè no es troba senyalitzat ni la senda està molt ben definida per a dirigir-nos cap al cim de la Furiona, tercer pic de la ruta.

Retornem al camí que donarà fi en el camí de Segart a Sant Espèrit. Continuem pel mateix camí fins al camí del pic de l'Àguila. l'agafem per a pujar a l'últim pic de la ruta. Les vistes des del pic de l'Àguila cap a València són magnífiques. Baixem per la mateixa senda que ens ha portat al pic per a tornar a agafar el camí del mateix nom. Ja sols ens queda retornar i baixar cap a la senda que ens portarà al Convent..

Ruta 71:
El barranc dels horts

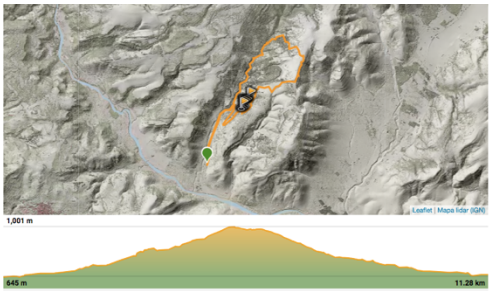

Punt d'inici i final de la ruta:
Carretera CV 15 abans del encreuament cap a Benassal.

Caminem durant una bona estona per la pista per la vorera al barranc dels horts.

A mesura que ens endintre'm comencem a gaudir d'aquest magnífic paratge predominat de roures i carrasques envoltats d'espectaculars roquissars de fons.

Arribem a la paleta que ens indica a on es troba el roure roquissar.

Deixem la pista i agafem la senda a la nostra dreta.

Més amunt trobem més roures centenaris que fan impossible no visitar-los.

De seguida trobem la joia del barranc, el Roure gros.

Després de gaudir del roure i fer-ne la tradicional foto de "les nostres conquestes" seguim endavant.

Mentre baixem trobem una "parella" característica d'aquest barranc, la carrasca i el roure, just quan deixem la senda per a tornar a agafar la pista.

A pocs metres de pujada trobem a la nostra esquerra el mas del Barranc dels horts.

Continuem per la pista deixant-nos el barranc.

Mentre pujem quasi trepitjem una serp que creua la pista per a on caminem.

El paisatge va canviant a mesura que pugem.

Arribem a l'encreument que si anem cap a la dreta arribaríem al Mas del Tossal d'Orenga.

Nosaltres girem a l'esquerra.

Una vegada ens trobem a d'alt tornem a gaudir de les vistes tant la panoràmica cap a l'interior com cap al racó del Maset.

És hora de gaudir del nostre cafenet i el deliciós pastís de M. José, una obra maestra.

Després d'agafar forces, continuem la ruta i ens desviem cap a la lloma dels pedregals.

La pista prompte es farà senda dirigint-nos cap al barranc.

Durant la baixada trobem exemplars de refugis de pedra.

Una vegada arribem al barranc anirem dins d'ell fins a arribar a la pista que ens portava als roures centenaris.

Aquesta part de la ruta es fa agradable per les formes que adopten els roures buscant el seu lloc entre el roquissar del barranc.

Ara bé, el trepitjar durant una bona estona dins del barranc resulta incòmode.

Arribem a la pista, ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 72:
Penyacalva

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Culla.

Allí trobem unes paletes identificatives del PR 225 indicant-nos el camí que hem d'agafar.

El començament de la ruta és per pista formigonada.

Caminant pel camí reial de Benafigos, de seguida trobem el primer mas, Mas de les Barredes.

Mas de Barredes

Mas de Xurumbela

Continuem endavant pel camí reial dirigint-nos cap a la Penyacalva.

Arribem al següent mas, el de la Xurumbela. En aquest moment deixa de ser formigonada.

El camí es fa molt agradable pel paisatge de les serralades.

Durant el camí trobem un cavall, cabretes, voltors i àguiles, entre altres.

Arribem al següent mas, el maset del corral nou.

Trobem un mollonet a la nostra dreta que ens indica la direcció a la Penyacalva. Deixem el camí i agafem una sendera no molt definida.

Arribem a un dels millors punts de la ruta, a la Penyacalva. Les vistes cap al riu Monlleó, Penyagolosa i els pobles de Benafigos i Xodos són espectaculars.

Maset del Corral Nou

Mas de Forcall

Després de gaudir de la panoràmica tornem a la sendera que ens ha portat i tornem a agafar el camí reial de Benafigos.

Caminem durant una estona i el camí passa a ser una senda que va baixant serpentejant el barranc en direcció al riu.

Una vegada al riu girem a la dreta. Caminar per les pedres del riu es fa pesat.

Després de fer unes corbetes pel meandre del riu, anomenat la Volta de Carreró, trobem el següent punt important del dia, la roca de la teula.

Lloc a on pararem a fer el nostre cafenet i gaudir del deliciós pastís de M. José.

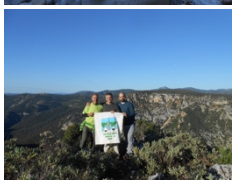

Continuem pel riu fins a arribar al Mas de Forcall.

Una vegada arribem al mas trobem unes paletes identificatives indicant-nos la senda que porta cap a Culla.

És hora de pujar. La pujada es fa prou dura però gràcies a les vistes i a l'ombria es fa més agradable.

Pugem a la vora del barranc dels infernals.

Zig-zaguejant passem de llarg el barranc dels infernals per a agafar el de penyacalva. El qual ens portarà al mas del mateix nom.

Una vegada arribem al mas agafem la pista de la Maciana que ens portarà al camp de futbol, per tant, al final de la ruta d'avui.

Ruta 73:
Molins d'Ares

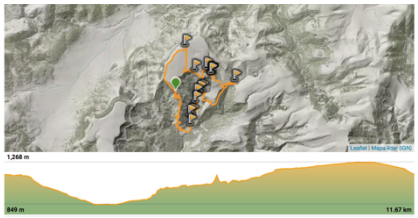

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Ares.

Pel carrer Cano en direcció cap al dels Roques, busquem el començament del SL-CV 45. Hem de ressaltar els panells d'informació dels punts més importants de la ruta. Ja des del principi les vistes de la ruta d'avui són magnífiques. Sempre acompanyant-nos la meravellosa vista cap al poble d'Ares. Agafem la senda local i baixem fins a arribar a una pista a on girarem a l'esquerra per a dirigir-nos al barranc dels molins. Només deixem el barranc de Cantallops ens desviem un poc per a veure un pont de pedra. Continuem per la pista i arribarem als molins fariners, el primer és el molí del Sol de la Costa. Construït al 1774 destaca arquitectònicament per l'aqüeducte, el cup i el carcau doble. A pocs metres es troba la font del Sol de la Costa. Pugem per la senda que es troba vora el barranc dels molins, i de seguida trobem al següent, el molí del Bassot. Va ser reconstruït al 1755-1760 i és probable que el seu origen fóra medieval. Seguim pujant i arribem al molí de Dalt. El molí de Dalt era un molí-habitatge, on la planta superior estava dedicada a la llar dels moliners i a la limpia.

Continuem pujant per a trobar-nos amb el molí del Planet, excavat a la roca i podem veure per dins com eren. A més es troba un graffiti de l'època, encara que es va voler protegir amb metacrilat es troba trencat. Ja sols ens queda arribar al molí de la Roca, destacable per l'originalitat de la volta de canó i pel cup. Pugem per unes escales a la part alta del barranc, i a l'igual que tota la ruta el paisatge és meravellós. Ara ens dirigim cap a la faixa. Lloc a on farem el nostre cafenet i gaudirem de l'extraordinari pastís que ens ha fet M. José. La faixa és un recorregut que cal anar amb molt de compte, la senda no es troba molt ben definida i hi ha llocs amb certa dificultat. En aquest moment resulten molt atractives les vistes cap al barranc de Cantallops i com a fons Culla i Penyagolosa. Arribem al final del barranc i gaudim del cafenet i pastís. Una vegada hem agarrat forces pugem dalt de la faixa i ens dirigim cap al mas del Planet.

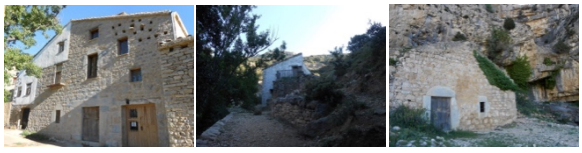

Molí del Sol de Costa *Molí de Dalt* *Molí de la Roca*

Una altra vegada la panoràmica és espectacular. Només passem de llar el mas agafem la pista de la plaça la bassa i que ens portarà al refugi, llevador i font dels Regatxols. Pugem a la nevera del mateix nom i ens dirigim a la Mola d'Ares. En aquest moment es pot fer dues opcions, o bé anar pel camí del Mas del Peiró a la Mola d'Ares i arribar al molló dels soldats o primer recórrer per la vorera tenint les vistes cap a Ares i una vegada ens trobem a l'altura del molló ens endintre'm a la mola en direcció cap al molló. Decidim continuar gaudint del paisatge des de dalt d'Ares i una vegada arribem a l'altura del vèrtex geodèsic d'Ares anem directament cap al Molló.

La panxa de la mola és molt gran. De fet, no es pot albirar el vèrtex fins que no t'arrimes molt. Arribem al molló i decidim anar pel camí de la mola per a gaudir de les vistes de l'altra part de la Mola. Una vegada arribem a l'altura entre Ares i el coll és hora de baixar de la mola i anar cap al poble. La ruta per la part de darrere d'Ares, a l'igual que tota la ruta és espectacular. Ja sols ens queda arribar a la plaça del poble, lloc a on terminarem la ruta d'avui.

Ruta 74:
Alt de Barraques

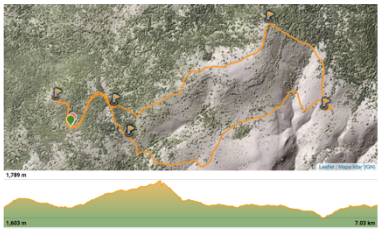

Punt d'inici i final de la ruta:
Bifurcació pic Gavilàn i pi de Vicente Tortajada.

Decidim anar primer al Pic *Gavilán* (tercer cim més alt de la Comunitat Valenciana). A pocs metres ja l'arribem al cim. Podem gaudir de les vistes que albirem des del pic.

Pi de Vicente Tortajada

Tornem pel mateix camí per a dirigir-nos cap al Pi de les tres garres o de Vicent Tortajada. Aquest pi rep aquests noms tant pel guarda forestal que va impedir que fora talat com per la seva morfologia. El pi albar (Pinus Sylvestris L.) té una altura de 14,5m i una projecció de la seua copa de 188,7 m2. És calcula que té 250 anys aprox.

Continuem la nostra ruta en direcció cap a l'alt de Barraques per darrere del pi deixant-nos la pista que ens ha portat cap al pi. Durant el camí trobem una autèntica exposició natural de pins. El paratge natural de la Pobla de Sant Miquel és fantàstic.

Refugi Coll Blau

Tornem a agafar la pista que havíem deixat i ara ens guiarem pels mollonets fins a arribar al vèrtex geodèsic de l'alt de Barraques. És hora de gaudir de la magnífica panoràmica, del pastís de M. José i del nostre cafenet. Després d'un bon relax i agafant forces per a continuar baixem directament cap a la *ceja de la Majadica.*

Trobem les paletes identificatives del prcv-131.8 al mateix lloc que es troba el refugi del Coll Bou (1715m). Nosaltres agafem la direcció cap a l'Alt de Barraques/Pobla de Sant

Miquel. Més endavant ens trobem una altra bifurcació, nosaltres agafem la pista de la dreta que ens portarà una altra vegada al pi de *Vicente Tortajada.*

Ja sols ens queda terminar aquesta primera part de la ruta d'avui.

Pi monumental

Savina mil·lenària

La segona part la fem des de l'inici de la senda que porta cap a les savines centenàries / mil·lenàries. La senda es troba senyalitzada per les marques del PR. De seguida arribem a les Blanques a on trobem la font i savines centenàries / mil·lenàries. Són espectaculars. Tornem per la mateixa senda que hem vingut per a anar al mirador del mirar bó.

Primer agafem la pista i una vegada trobem les paletes identificatives ens dirigim cap al mirador.

Aquest serà l'últim punt i final de la ruta d'avui. Lloc a on dinarem a la ombra del pi gaudint de les vistes del mirador.

Mirador de la Pobla de Sant Miquel

Ruta 75:
La Pobla Tornesa – Alt de la Vila - coves

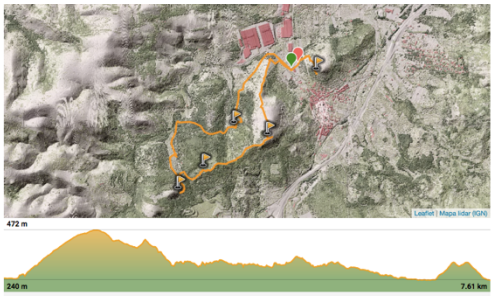

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de La Pobla Tornesa.

A pocs metres caminant per asfalt del camí del Mas Més Alt, naix una sendera a la nostra dreta que anirà directament cap al Tossal de la Vila (522m).

Gràcies a les pinades que caminem, aquesta ruta es pot fer també en estiu.

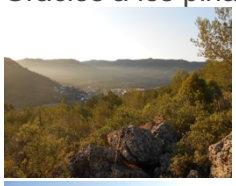

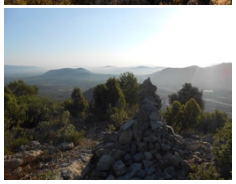

Arribem al punt més alt, al Tossal de la Vila.

Les vistes són molt agradables tant cap al Penyagolosa com cap al Desert.

Després de veure la fantàstica panoràmica ens anem cap a la Penya Roja buscant la cova dels Malandrins.

Arribem a la primera cova, la dels Malandrins. Es troba molt ben senyalitzada, per a entrar és necessari tindre cordes.

Continuem endavant cap a la següent cova.

Arribem a un cap de blat a on el voregem per l'esquerra i només passar de llarg el camp trobem una pista que l'agafarem després, nosaltres anem per la sendera de l'esquerra per a dirigir-nos a la Cova Negra.

Cova Malandrins

Cova Negra

La cova negra és pot entrar perfectament.

Tornem per la mateixa sendera fins a arribar al camp de blat.

Vorejant el camp trobem un lloc ideal, prop del corral de Quiquet, per a fer-nos el cafenet amb el deliciós pastís de M. José, en aquesta ocasió una gustosa coca de Donostia.

Al final del camp agafem al camí del Mas Més Alt i a pocs metres el tornem a deixar agafant una senda a la nostra dreta.

Pou de la figuera

Arribem a un fantàstic paratge, el pou de la figuera.

Una antiga abuerà pública i que va rebre aquest nom per la gran figuera que es trobava. Va ser tallada a finals del segle XIX per a què les seues rails l'enrunaren.

Continuem per la mateixa senda per a tornar cap al camí del Mas Més Alt i arribar al final de la ruta.

Decidim anar a la tercera cova, la del Calvari.

Que es pot fer tant al començament com al final de la ruta, nosaltres ho fem al final segons el calor que fera. Fem la pujada cap al tossal de la cova.

Creuem el camí dels romans i agafem la pista de la senda del Godó i a pocs metres trobem una sendera a la nostra dreta que l'agafarem.

Per la senda hem d'estar amb molt de compte per a trobar un mollonet a la nostra dreta que ens indicarà cap a on anar.

La cova es troba prou amagadeta.

Ja sols ens queda tornar per la mateixa senda que portava a la cova.

Ruta 76:
Les oliveres mil·lenàries de Canet lo Roig

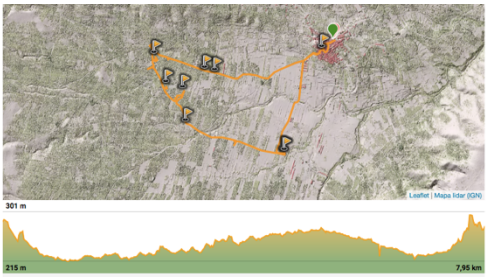

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Canet lo Roig.

La ruta es troba molt ben senyalitzada. Passem de llarg l'església buscant la ruta de les oliveres mil·lenàries que es troba a la font del canal.

Ermita de Santa Isabel

Font de la Fontanella

Una vegada passem de llarg la font ens desviem a la nostra esquerra dirigint-nos al camí nou.

Pel camí ens trobem una ramaderia de bous.

Continuem pel camí nou (SL CV 58) i travessem el barranc de la Fonteta Cigarra fins a arribar al camí del Perelló, on trobem unes paletes identificatives que ens indiquen cap a on anar per a dirigir-nos cap a l'Ermita de Santa Isabel d'origen medieval i la Sénia de Marimón.

Una vegada visitada l'ermita i la sénia continuem pel camí del Perelló en sentit cap a la font de la Fontanella.

Mentre anem cap a la font ja ens trobem magnífics exemplars d'oliveres mil·lenàries.

Abans d'arribar a la font, tornem a travessar el barranc de la Fonteta Cigarra.

Agafem el camí que ens indiquen les paletes identificatives, en aquest cas és el camí de regalls a plans.

Arribem a la font de la Fontanella.

Continuem la ruta, és hora de gaudir de les oliveres.

Durant tot el camí ens trobem espectaculars oliveres mil·lenàries.

Olivera quatre pates

És una temptació entrar dins per veure-les més a prop.

Arribem al camí dels Rajos per a dirigir-nos a la premiada com la millor olivera monumental d'Espanya del 2016, l'olivera de les quatre pates.

Lloc a on farem el nostre cafenet, i com sempre, gaudint del saborós pastís de M. José.

Continuem pel camí dels Rajos dirigint-nos a la carretera de Canet a Xert.

Ja sols ens queda terminar la ruta *mil·lenària* d'avui.

Ruta 77:
La Vall de Sego

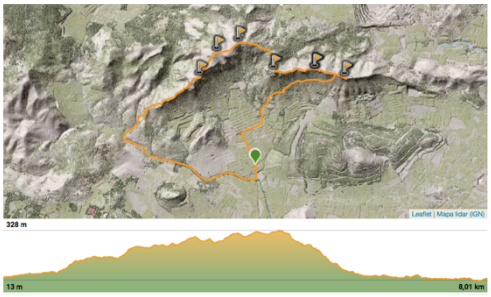

Punt d'inici i final de la ruta:
Encreuament del camí de la Frontera i del camí del Pla de Ferreret.

A causa de la densa vegetació del barranc de Benavites o l'Arquet decidim caminar per pista asfaltada (camí de la Frontera) fins a arribar al camí de la Rodana.

Mentre caminem pel camí de la Frontera ens enlluerna la creu pintada de Miquel Segarra.

Només passem de llarg el camí de la Rodana comencem la sendera que ens portarà cap al puntal de la Rodana.

És molt important anar amb compte amb els senyals del PR i del track.

Hi ha llocs a on la sendera no es troba molt ben definida.

Una vegada ens trobem al puntal, és hora de fer la nostra tradicional paradeta per a fer el nostre cafenet i tornar a gaudir del magnífic pastís de llima de M. José.

Avui tenim la bona companyia d'una amistosa libèl·lula (*Crocothemis erythraea femella)* que posa amb molta paciència per a la foto.

Després de gaudir de les magnífiques vistes del puntal continuem crestejant fins a arribar al següent punt, el salt de cavall.

El cresteig és molt agradable per les fantàstiques panoràmiques.

A més el dia que ens fa és molt clar i podem albirar les illes Columbretes.

Passem de llarg el coll de la Vinyeta i de seguida trobem el molló dels tres termes.

Ens trobem restes íber-romans, un santuari dedicat al Déu Baco.

Seguim crestejant, les vistes són fantàstiques, i arribem a l'alt de la Frontera.

És hora de baixar, ho fem cap al barranc Fondo.

El començament de la baixada és molt entretingut, tant per la geologia del terreny com per la sendera.

Arribem a una pista que ens portarà directes al barranc de l'Arquet.

El barranc de l'Arquet és trepitjable i es pot fer sense problemes.

Continuem pel barranc fins a trobar-nos amb el camí de la Frontera.

Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

.

Ruta 78:
Tossal gros

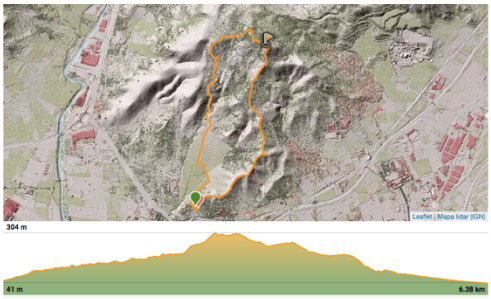

Punt d'inici i final de la ruta:
Castelló de la Plana (Hospital de la Magdalena).

La ruta que agafem al començament és el PRCV 448 i es troba en tot moment molt ben definida.

Just abans d'arribar a l'encreuament amb el camí del Mas de Cardona trobem la senda a la nostra dreta.

Comencem la pujada per la partida del Bovalar i de seguida trobem unes magnífiques vistes cap a Castelló i al Desert.

Continuem pujant fins a arribar a l'altura de la urbanització del Tossal gros desviant-nos cap a l'esquerra, cap a la partida de la Joquera.

Cada pas sentim com es pronuncia un poquet més el desnivell fins a trobar-nos el tossal gros.

Dalt hi ha un banquet molt ben orientat per a gaudir del mirador de la Plana (348m).

Només deixar el Tossal hi ha dos sendes, la que contínua amb el PRVC 448 i una altra a l'esquerra, nosaltres agafem la de l'esquerra en direcció al camí del Collet.

Arribem al camí i continuem recte cap al collet.

Baixem per una sendera a on trobem diferents masos en molt bon estat i que ens portarà al pinar de Muntanya Negra.

Més endavant, després de baixar entre bancals, tornem a agafar el camí del collet una vegada arribem als camps de tarongers.

Ja sols ens queda continuar pel camí fins a arribar al final de la ruta curta d'estiu que hem fet d'avui.

Ruta 79:
La Cucala

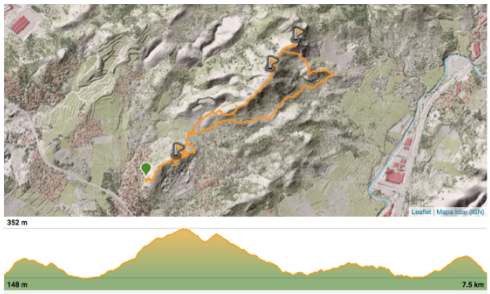

Punt d'inici i final de la ruta:
Urbanització Abeller (Borriol).

Anem pujant en direcció cap a unes antenes que es trobem a la part més alta de la partida de l'Abeller.

Només arribar a les antenes, comença una pista que va baixant cap a la pedrera de l'Abeller.

Reb aquest nom pel tipus de pedra.

Arribem a la pedrera que es troba dalt de l'urbanització La lloma i els Mallols.

Seguim baixant fins a arribar al camí de l'Abeller a l'altura d'uns camps de tarongers.

Arribem al camí i de seguida el deixem per a agafar una pista a l'esquerra en direcció a la pedrera de Morinbou.

Abans d'arribar a la pedrera girem a l'esquerra per una sendera no molt ben definida.

Aquesta part és important tindre el track a la mà per a no perdre's.

Pujarem en direcció a La Cucala.

Passem el Cormo del Perdiguer i continuem pujant fins a arribar al vèrtex geodèsic La Cucala.

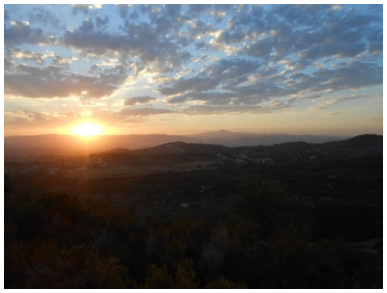

Les vistes, a l'igual que des del començament, són fantàstiques.

Podem gaudir del paissatge cap a l'Espadà, Desert, Penyagolosa, com el litoral castellonenc.

Baixem de la Cucala i ens dirigim al Cingle del Perdiguer.

Després de travessar el collet pujem al Cingle.

Les vistes des del Cingle són encara millors.

Tornem a baixar pel mateix camí en direcció al collet d'abans i dirigir-nos al camí de la Cucala.

Anem vorejant als peus de la Cucala en direcció al camí de l'Abeller.

Una vegada arribem al camí sols ens queda tornar a pujar cap a la pedrera de l'Abeller i terminar la ruta d'avui.

Ruta 80:
Cova Ferreries

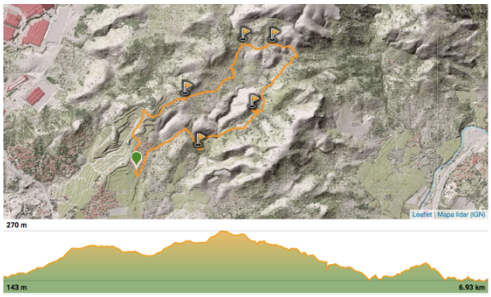

Punt d'inici i final de la ruta:
Urbanització la Costera dels Pins (Borriol).

Agafem una sendera que naix del carrer dels robles de la urbanització i desemboca en una pista de terra. Comencem a pujar i gaudir del paisatge.

La pista termina en una horta d'oliveres i carrasques, al mas de Conhort. Només arribem al mas agafem el camí de la Regina.

Continuem endavant fins a agafar el camí de la Cova de les Ferreries. A pocs metres mentre caminemt pel camí de la Cova de les Ferreries, ens trobem a la nostra esquerra el camí de Carrasco que al començament és una pista i que més endavant es farà en senda.

De seguida trobem el maset i pou de Carrasco. Passem de llarg el maset i caminem en direcció al corral de l'Estanquer a on agafarem el camí dels Perxets.

Arribem a un encreuament amb el camí de les Mallades, dels Perxets i el camí de la Cova de les Ferreries.

Hi ha unes paletes identificatives que ens indiquen cap a on es troba la cova. Aquesta cavitat es troba situada en la partida de les Mallaes. Fou explotada per a l'extracció de ferro de mineral siderita i també utilitzada també com a refugi en la guerra civil espanyola.

En la cova fem la nostra tradicional paradeta, en aquesta ocasió M. José també ens ha fet un pastís tradicional de Castelló, les pilotes de Frare.

Després de gaudir de les pilotes, és hora de tornar al camí i continuar amb la nostra ruta. A l'altura del Mas de Pellicer girem per la senda Ripollés que es troba a la dreta del mas.

La senda termina en el camí de la Costa dels pins.Ja sols ens queda terminar la ruta.

Ruta 81:
Miradors d'Aranyuel

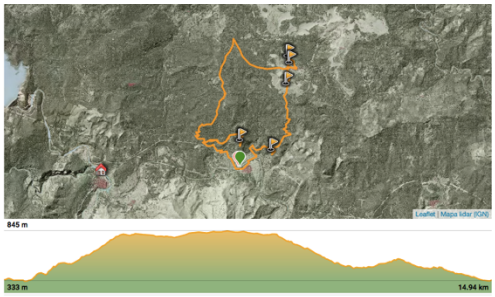

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Aranyuel.

Caminem pel carrer Molino en direcció cap al riu Millars. El creuem cap a la partida la *Huerta vieja* i només arribar al barranc d'Horcajo girem cap a l'esquerra. La ruta es troba ben senyalitazada gràcies a les marques del SL-CV 95 (Balcó del Millars) i després del SL-CV 96 (tornada al Magraile).

Aqüeducte de la Huerta Vieja

La primera part fem el balcó del Millars i després tornem per la tornada al Magraile.

A pocs metres trobem pujant pel barranc trobem l'acueducte de la *Huerta Vieja.* A pocs metres agafem una sendera a la dreta i deixem la pista de formigó.

A mesura que pugem cap al Mirador de la Torre, les vistes cap a Arañuel són precioses. Trobem una paleta identificativa que ens indica cap a on es troba el Mirador de la Torre. Les vistes i el lloc és espectacular.

Continuem pel Balcó del Millars, ara en direcció als Masos. Mentre pugem travessem el camí reial d'Aragó en dues ocasions.

Font del Manzano

Mas del Pla de Dalt

Mas del Pla d'Abaix

Una vegada dalt, deixant el barranc del Llop a la nostra dreta arribem a la partida del Pla. A on primer trobem el Mas del Pla de Dalt i després el Pla d'Abaix. Arribem al primer mas, travessem el camí del pla de Pelegrín i agafem una senda que ens portarà al segon mas.

A la mateixa partida es troba la Font del *Manzano*, lloc a on farem la nostra paradeta per a fer-nos el cafenet i gaudirem del pastís inèdit de M. José.

Després d'agafar forces, tornem la ruta dirigint-nos cap al camí Reial d'Aragó.

Continuem pel camí Reial fins a arribar al camí dels Morrones on girem a l'esquerra per agafar el SL-CV 96. Durant tot el camí hi ha molta ombra gràcies a les pinades. Mentre baixem pel camí trobem un mollonet que ens indica la senda per on anar.

La senda es troba molt dificultosa pels pins que hem de grimpar. Ens trobem al Magraile. Una vegada agafem la pista i després d'uns zig-zags agafem una pista que ens portarà al segon mirador de la ruta el de Santa Bàrbara. Les vistes cap al poble i al riu són meravelloses. Ja sols ens queda tornar a la pista que ens ha portat al Mirador i baixar cap al Poliesportiu d'Aranyuel.

Ruta 82:
Faura – Pic dels corbs - Tabalet

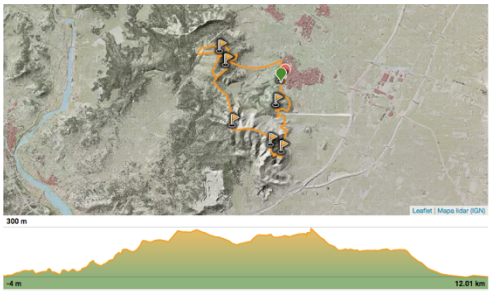

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Faura.

L'envoltem per l'esquerra agafant una pista en la partida de Dalt. Al final de la partida comença una senda molt ben definida i senyalitzada pel PR-CV 319.

Continuem pel PR pel barranc de la Rodana fins a arribar a la mina del ferro.

Ermita de Santa Bàrbara

En la mina ens desviem sense voler un poc i retornem cap a abaix per a dirigir-nos cap al pic dels corbs.

Creuem el barranc i més endavant travessem una pista per a agafar una sendera que pujarà i després baixarà per a envoltar un camp de tarongers.

Mina del Ferro

Una vegada arribem a la bassa d'aigua del camp ens enfilem per una senda cap al pic dels corbs. Arribem al coll dels corbs del Sardiner i trobem els senyals del PR que ens portarà al pic.

Lloc a on farem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el cafenet i el pastís de M. José. Després de gaudir de la nostra paradeta i les vistes des del pic, retornem per a on hem pujat.

Anem en direcció als corbs del Sardiner deixant als nostres peus la cova amb el mateix nom. Durant aquesta part de la ruta fem un cresteig fins a arribar a l'Alt de Romeu (344m).

Creu de Quart

Allí trobem unes paletes identificatives que ens indiquen el camí a escollir. Anem en direcció a la creu de Quart pel camí de Romeu.

Passem de llarg el pic de Cuquello i abans d'arribar a la creu ens desviarem un momentet per a anar al Tabalet.

Un altre punt per a gaudir del paratge i les vistes. Tornem enrere per a anar cap a la creu de Quart. Un altre lloc per a gaudir de les magnífiques vistes.

Baixem per la sendera fins a trobar-nos amb una canonada de formigó.

Durant una bona estona caminem per la canonada, la qual es fa molt agradable i hi ha llocs a on hem d'anar amb molt de compte.

Una vegada arribem al barranc del Tabalet, a on es troba una escola infantil, agafem el camí amb el mateix nom en direcció a Faura. Ja sols ens queda arribar al final de la ruta.

Ruta 83:
Torres de guaita de Cabanes

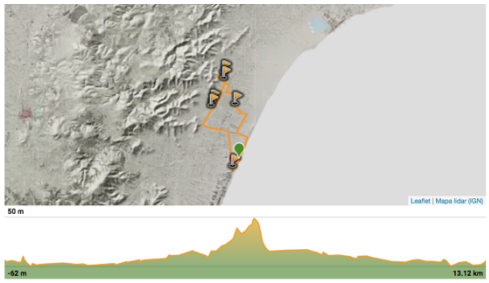

Punt d'inici i final de la ruta:
Platja de Torre la Sal (Ribera de Cabanes).

Caminem vora la platja del codolar pel camí del mateix nom. Podem albirar les dunes fòssils que es troben a la platja. Continuem per la senda de la partida del Canaló gaudint del paratge protegit.

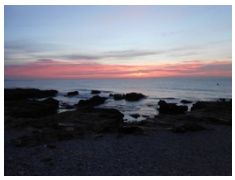

Girem a la dreta una vegada arribem al canal de la Sala de Màquines.

Torre de Carme

Després de travessar el Reiet i de caminar una estoneta pel canal, girem a l'esquerra per la Rambleta i de seguida girem a la dreta pel camí de l'Atall i a pocs metres ens desviem a l'esquerra pel camí de la Torre de Manyés fins a arribar a la Torre de Carmen o de Manyés.

Seguim endavant fins a arribar a les víes de ferrocarrils i ens anem a la dreta buscant el pont que es troba a la carrerassa de les Egües per a travessar les vies.

Església del Castell d'Albalat

Pugem per la carrerassa fins a topetar-nos amb l'autovia AP7. Tornem a girar a la dreta i quan arribem a la carrerassa del castell per a agafar el túnel de l'autovia i dirigir-nos a l'església del Castell d'Albalat.

L'església, de finals del s.XIII i dedicada a la nostra Senyora de l'Assumpció, fou fortificada en el s.XIV. Continuem endavant per mig de la pista a la vorera d'una horta de carxofes que ens portarà cap al Castell.

Torre de la Sal

Arribem al castell, lloc a on farem el nostre cafenet i gaudirem de la fantàstica torta celestial de M.José. Després de gaudir del plaer del pastís, del café, de les vistes i de la companyia, és hora de baixar del castell i continuar amb la ruta.

Castell d'Albalat

Anem en direcció a les torres dels gats i de Carmelet pel camí de les torres. Les dos torres les trobem només travessar la rambleta de Manyés. Arribem a les següents torres de guaita, la primera anomenada dels gats i la segona, millor conservada, la de Carmelet.

Torre del Carmelet

Torre dels gats

Continuem pel camí de les torres buscant el pont que travessarem l'autovia AP7 que es troba a l'altura del cementiri. Caminem per la carrerassa del pont de Pitarch fins al camí de l'Atall. Continuem pel camí dirigint-nos al Centre de Visitants del Parc Natural, situat al costat de l'Institut d'Aqüicultura de Torre de La Sal.

Arribem a la platja de la Torre de la sal i ens dirigim a l'última torre d'avui anomenada amb el mateix nom que la platja.

Ruta 84:
Olivera Morruda

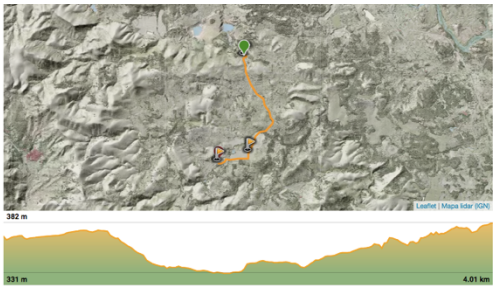

Punt d'inici i final de la ruta:
Laguna del Portillo.

La ruta d'avui ha sigut molt curta a causa de la caçaria del porc senglar.

Es volia fer una ruta circular per a visitar les lagunes de Gabatxo, Rosa i del Portillo.

Laguna del Portillo

Al final hem decidit fer un recorregut unidireccional des de la laguna del Portillo fins al arbocer Mas de Ferrer.

Sols hem recorregut els punts d'interès que hem pogut visitar, les lagunes Rosa i del Portillo, l'olivera mil·lenària la Morruda i l'arbocer Mas de Ferrer.

Arborcer Mas de Ferrer

Agafem el camí asfaltat del Portillo en direcció cap a l'olivera.

Envoltant de hortes treballades podem gaudir de les vistes cap a la Serra d'Espadà. Arribem a l'olivera la Morruda.

Olivera Morruda

L'olivera, amb una altura de 5m i un radi de 6,40m s'estima que té 1550 anys aprox., serà el nostre punt per a fer la tradicional paradeta per a gaudir del cafenet i del pastís original de cafè de M. José.

Després de gaudir de la magnífica olivera, és hora de continuar per a veure el següent punt del dia, l'arbocer Mas de Ferrer de 100 anys aprox.

Carboneres íberes

L'arbocer de tres braços, té una altura de 6m i un radi de copa de 7,5m.

La ruta hem deixat de gravar en aquest moment.

Ara bé, hem parat abans de tornar a casa a veure les carboneres íberes i mantingudes de la serra calderona que es trobaven pel mateix camí del Portillo en direcció cap a Geldo.

Ruta 85:
Serra – Alt del pi

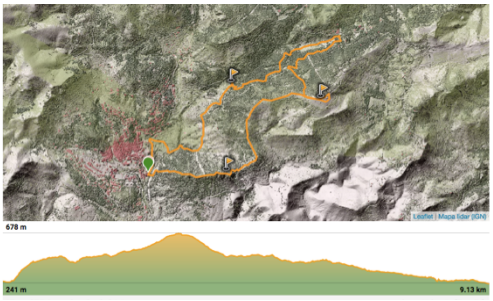

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Serra.

Travessem el barranc de l'assut pel pont i caminem pocs metres el camí del Garbí perquè en la primera corba naix una sendera molt empinada en direcció al castell.

Pugem per aquesta sendera fins a arribar a la muntanya del castell a on farem un fantàstic cresteig albirant el paisatge des de l'alt de la muntanya.

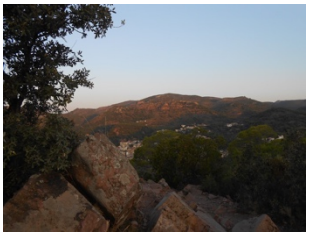

Arribem al Castell que data del sVIII i que pertanyia al sistema defensiu del nord de València junt amb el d'Olocau i Náquera.

Continuem endavant baixant del castell cap al camí del Garbí, a on de nou el trepitgem pocs metres perquè de nou el deixem per mig d'una sendrera que naix a la nostra dreta.

Tornem a pujar i mentre ho fem no podem deixar de veure el castell.

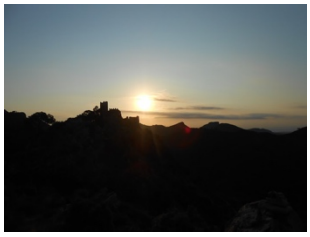

Continuem endavant dirigint-nos cap a l'alt del Pi.

La sendera està molt ben definida, ara bé, no confiar-nos per a no perdre's.

Arribem a l'alt del Pi, punt més alt de la ruta d'avui i lloc ideal per a fer-nos la nostra tradicional parada per a gaudir del pastís de M. José, avui edició pròpia, i del cafenet.

Després de gaudir del pastís original de M. José, és hora de continuar.

Primer agafarem la mateixa sendera que ens ha portat a l'alt i després, a pocs metres de baixada agafarem una senda a la nostra dreta.

Aquesta part de la ruta és totalment tapada gràcies a la pineda que ens envolta.

Font de l'ombria

Baixem fins a agafar el camí de Barraix.

Una vegada arribem al camí ens anem cap a la dreta dirigint-nos cap al GR10 que es trobarà just abans de la carretera CV 334.

Agafem el GR10 que es troba en molt bon estat, i que es un plaer caminar per aquest tram, tant per el bon estat com pel paratge. Continuem endavant fins a desviar-nos per a veure la font de l'ombria.

Després de tastar l'aigua de la font reprenem pel camí de l'ombria fins a arribar al final del camí a on es farà en senda i ens portarà en direcció al barranc de Toixina per a travessar-lo. Només el travessem de seguida trobarem una pista formigonada que ens portarà al poble i sols ens quedarà dirigir-nos cap al carrer Montealegra i terminar la ruta d'avui.

Ruta 86:
Mola de Xert (part I)

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de la Mola (Xert).

Caminem uns quilòmetres pel camí de la Mola. La pujada és fa molt divertida gràcies a les manades de cabretes que ens trobem.

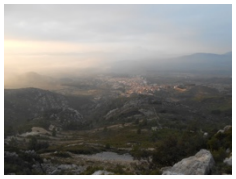

A més es fa molt temptatiu arrimar-se a la vorera de la mola per a gaudir del magnífic paisatge cap a Xert.

Pel camí arribem a un encreuament a on ens desviarem cap a l'esquerra.

Per a envoltar per la part nord de la mola.

Continuem endavant travessant uns camps i poc temps després de travessar-los caminem per la faixa de la Mola.

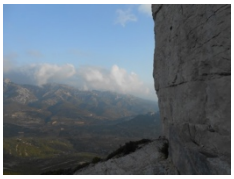

Cada vegada el camí i les vistes cap a la Tinença es fan més espectaculars.

Arribem a un punt que no està molt definida la ruta i pensem que és per dalt.

Retornem i busquem la ruta per si es fa per dalt però comprovem que era per a on anàvem.

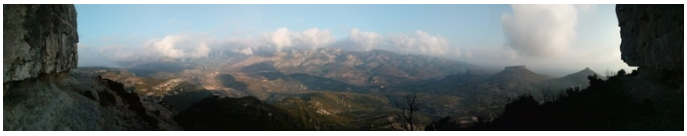

Ara bé, ha valgut la pena fer la comprovació perquè ens ha portat cap a una roca amb finestreta a les moles.

Arribem a la paret de la roca de l'enceloni. Lloc a on fem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el nostre cafenet i gaudir del pastís de M. José. Les vistes cap a les moles redona i llarga són fantàstiques.

Després d'una bona estona gaudint del paisatge, és hora de continuar i baixar de la Mola. Ens dirigim cap al camí del Mas de Bel.

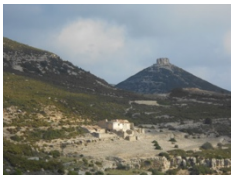

La baixada no és molt agradable per la terra i les pedres soltes, a més de la pendent cap al camí.

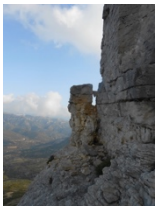

Arribem al camí i girem a la dreta cap al Mas.

De tant en tant ens girem cap a darrere per a gaudir la Mola Redona.

Només passar el mas continuem per una sendera que a vegades trepitgem per una pista dirigint-nos cap al començament del camí de la Mola per a terminar la ruta d'avui.

Ruta 87:
Mola de Xert (part II)

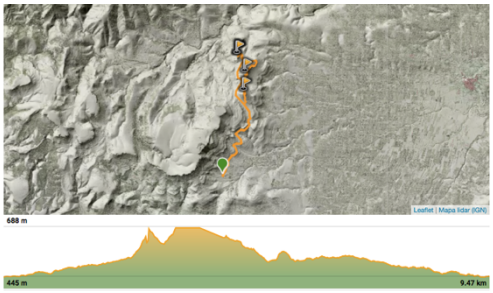

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de Rosell (Xert).

Ens anem en direcció cap a la partida "Lo gravet". Allí trobem la sendera que pujarà fins a la Mola Redona. La pujada té prou de pendent, ara bé, a mesura que pugem gaudim del magnífic paratge.

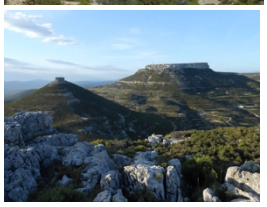

Arribem dalt i les vistes són espectaculars tant cap a la platja de benicarló com cap a la tinença.

Trepem dalt de la mola per la via ferrata a on ens ajudem de les grapes i de la cadena.

Dalt ens trobem un naixement de betlem.

Tornem a baixar per la via ferrata i ens dirigim cap a la següent mola, la Llarga.

Continuem per la mateixa sendera que ens portarà cap a la Mola Llarga.

Pugem, aquesta no és tan pronunciada, i arribem a la Mola Llarga. És hora de fer el nostre cafenet i gaudir del pastís de M. José. Després de reprendre energies, continuem amb la ruta d'avui.

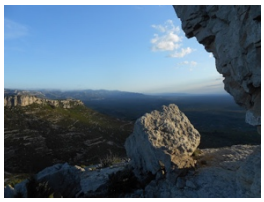

La sendera ens porta envoltant la Mola Llarga. Una vegada ens trobem al camí de Rosell mirem cap a Lo Curulló i decidim pujar-lo.

Travessem una horta d'ametllers i pel cantó del tossal anem grimpant fins a arribar al més alt.

Dalt ens trobem restes d'un poblat iber.

Tornem a gaudir de les vistes cap a les moles i el barranc de Nós.

La baixada la fem pel mateix lloc i tornem a caminar per la sendera que havíem deixat.

Ens anem en direcció cap a la Mola Redona i Murada fins a arribar al camí de Rosell.

Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 88:
L'Albufera (València)

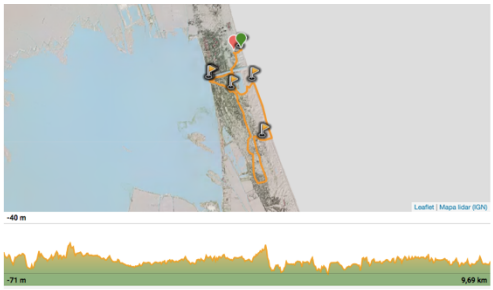

Punt d'inici i final de la ruta:
Platja de la Garrofera (València).

Pel lateral de la urbanització ens anem en direcció a la Av. Gola de Pujol per a creuar la Gola. A l'arribar al camí vell de la Devesa trobem el pont a on creuarem la Gola.

Només creuat la Gola arribem a l'estany de Pujol.

L'envoltem per a enfilar-nos cap a la platja de la Brava.

Per la platja caminarem durant una bona estona per a dirigir-nos cap a la platja de la Malladeta.

Encara que caminar per damunt de la sorra de la platja no és molt agradable, sí que ho és gaudir les vistes cap a la mar. Arribem a la senda del carabiners a on trobem l'antic quarter de carabiners de la Devesa del Saler, avui és el casal de l'Esplai.

Aquesta part de la ruta és la menys atractiva de la ruta d'avui.

Continuem per la senda cap al camí vell de la Devesa i abans d'arribar al final girem per una altra senda cap a l'antic tallafoc del virrei.

Al final de l'antic tallafoc trobem una bifurcació, nosaltres agafem el de l'esquerra. Continuem per la sendera fins a arribar a l'itinerari botànic.

L'itinerari és fa agradable tant per les indicacions de les espècies de l'itinerari com pel paratge.

Arribem a l'Albufera, lloc a on farem la nostra tradicional paradeta per a fer-nos el café i avui saborejar l'espectacular postre de M. José.

Després de gaudir del café i del postre continuem la nostra ruta.

Agafem l'itinerari històric de la Gola de Pujol.

Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

.

Ruta 89:
La Marmudella – Les Santes

Punt d'inici i final de la ruta:
Urbanització La Marmudella (La Pobla Tornesa).

A la nostra dreta trobem una pista que l'agafarem. Arribem a un punt a on la pista es fa sendera. Continuem rectes en direcció cap a la cova de Redón.

Tant aquesta part de la ruta com la del final és imprescindible tindre el track per no perdre's a causa de la forta vegetació, que en moltes ocasions, es fa quasi impossible continuar. Després d'una pujada guiant-nos pel track trobem la fantàstica cova de Redón.

Després de gaudir les maravelloses vistes contínuem en direcció al següent punt del dia, el molló que marque el terme de cabanes. Després de grimpar les roques de damunt de la cova i orientar-nos amb el track, arribem al molló. Tornem per a on hem pujat cap al molló i ens dirigim per una senda que ens portarà cap al camí de les Masmudelles.

Arribem a una intersecció i nosaltres agafem la senda de l'esquerra. Quan arribem al barranc de la Querela, abans d'arribar al camí tornem a tindre problemes per a seguir la ruta perquè la senda no es troba ben definida. Arribem al camí i quan trobem uns terrenys llaurats d'oliveres i ametllers girem cap a la dreta en direcció al camí del racó de les Traveres.

Travessem el racó i la caseta de les Traveres i a l'arribar a l'última parcel·la llaurada agafem una sendera en la partida de les Masmudelles que ens portarà cap a un mas que vé del camí de les Masmudelles. Tornem a agafar el camí de les Masmudelles però de seguida el deixem per a dirigir-nos per una sendera cap al següent mas, el de Pauler.

Ermita de les Santes

Seguim baixant i arribem a l'ermita de les Santes, lloc a on farem el nostre tradicional ritual de pendre'ns el nostre cafenet i gaudir de la saborosa tarta original de M. José. La companyia, el paratge i la tarta estava espectacular. L'ermita és un lloc de cult i peregrinatge a les santes de Santa Llúcia i Santa Àgueda.

És hora de continuar amb la nostra ruta d'avui. Agafem el camí de les Santes i només passem de llarg del mas de Carles, ens dirigirem per una sendera a la nostra dreta per a pujar a l'alt de la Masmudella. Comencem la part de la ruta més dificultosa. El començament encara es pot fer amb facilitat però a mesura que arribem al més alt la forta vegetació i lo poc trepitjada que es troba la senda es fa quasi impossible continuar.

Menys mal que en la lloma de la Masmudella podem gaudir de les fantàstiques vistes a la cara oest del Desert de les Palmes. Continuem amb molta dificultat i arribem al molló. És hora de baixar cap al començament de la ruta d'avui. Tornem a tindre molts problemes per a identificar la senda de baixada.

Ens dirigim cap a la intersecció de la part de darrere de la cova de Redón. Una vegada arribem a la intersecció agafem la senda de la nostra esquerra dirigint-nos amb un fort descens cap a la pista del començament de la ruta d'avui. Ja sols ens queda terminar.

Ruta 90:
La Foradada (Tarragona)

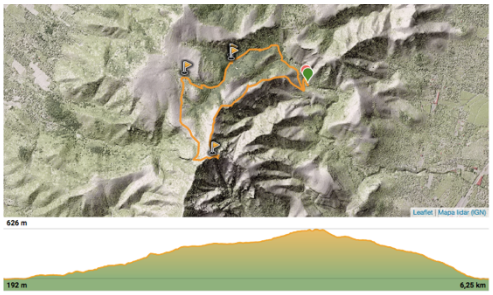

Punt d'inici i final de la ruta:
Pàrquing de Cocó de Jordi (Sant Carles de la Ràpita).

Comencem la ruta per una sendera que durant tota la ruta es troba molt bon estat i senyalitzada tant pels panells com per les marques del PR-83 com del GR-92.

A pocs metres trobem una bifurcació. Nosaltres agafem la de la dreta.

Continuem per la sendera que ens portarà per diferents forns de calç i a la font de Burgar.

Font del Burgar

Seguim pel barranc de Mata-redona fins a arribar al mas i pou del mateix nom, Mata-redona. Aquesta primera part de la ruta es fa molt agradable per la quantitat de vegetació que hi ha al barranc.

Mas de Mata-redona

A pocs metres deixant el mas, trobem unes paletes identificatives que ens informen per a on hem d'anar a la Foradada.

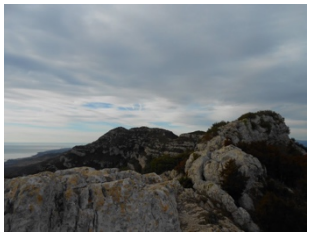

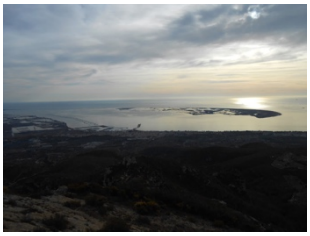

A partir d'aquest moment, és hora de gaudir de les vistes cap al Penyagolosa, la Tinença, podem arribar a albirar el desert i part de l'espadà. Per l'altre costat, com a referència el Delta de l'Ebre.

Quan arribem al camí de Mas de Comú a Mata-redona, nosaltres no l'agafem per a dirigir-nos a la Foradada. Arribem a la Foradada, les vistes són espectaculars.

És hora de gaudir de les vistes, del nostre cafenet i de la delicatessen de M. José.

Després d'una bona estona, tornem amb la nostra ruta.

Baixem de la serralada del Montsià en direcció cap al pàrquing. La baixada continua sent molt agradable gràcies a les vistes cap al Delta. Ja sols ens queda arribar al pàrquing del cocó de Jordi.

Ruta 91:
Castell de Santa Magdalena de Polpis

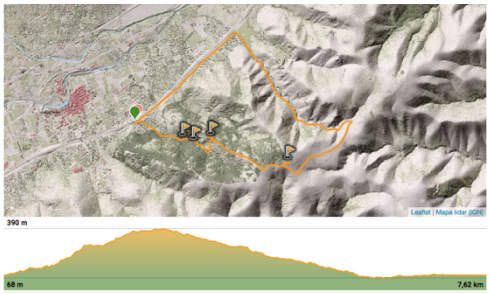

Punt d'inici i final de la ruta:
Carrer del Castell (Alcalà de Xivert).

De seguida trobem unes paletes identificatives que ens indiquen la ruta que farem. Pugem en direcció al castell a la vora del barranc del castell.

Refugi

Mentre pugem trobem uns refugis en molt bon estat a l'igual que un forn de cal. Arribem al Castell de Santa Magdalena de Polpis, d'origen musulmà que va ser conquerit per Jaume I en 1233.

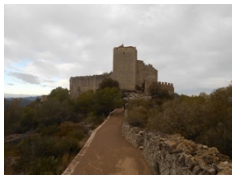
Castell de Santa Magdalena de Polpis

Continuem endavant per la senda del castell per a dirigir-nos a l'alt de bota. Quan arribem al tallafoc, gràcies a la claredat i als núvols fan que puguem albirar perfectament tant les illes columbretes com Eivissa.

Girem a l'esquerra del tallafoc per a dirigir-nos al vèrtex geodèsic de l'alt de la bota.

Arribem a l'alt, lloc a on farem el nostre cafenet i la tarta Sacher de M. José, gaudint de les vistes cap al Montsià, Delta de l'Ebre, Castell de Peníscola i les illes.

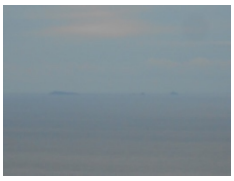
Illes Columbretes

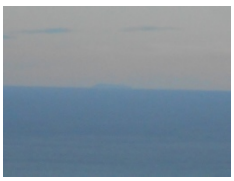
Eivissa

Després de gaudir les magnífiques vistes retornem pel tallafoc per a dirigir-nos al PR 194. Arribem a la bifurcació a on les paletes identificatives ens indiquen la direcció cap al Barranc de Boixar.

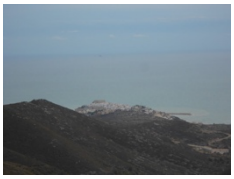

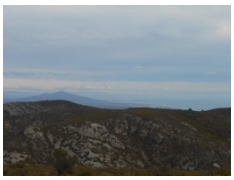

Continuem endavant i deixem el PR 194.1 per a dirigir-nos pel camí de Vistahermosa que passa per la vora del barranc del mateix nom.

Baixem pel camí a on podem observar les erosions de la roca de la muntanya Vistahermosa.

Continuem pel camí fins a arribar a la partida de Meleta a on girem a l'esquerra agafant el camí de l'autopista. Ja sols ens queda arribar al final de la ruta d'avui.

Ruta 92:
Peníscola -Vistahermosa

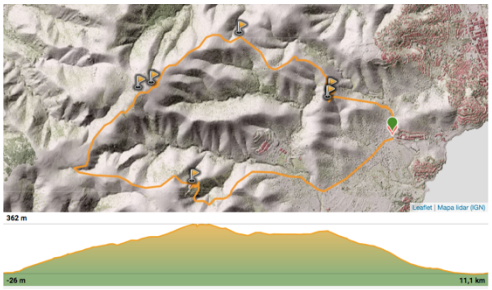

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Peníscola.

De seguida trobem unes paletes identificatives que ens indiquen cap a on hem d'anar.

Per a evitar l'asfalt ens dirigim pel barranc dels Pitxells per la partida "lo Cerro del sol".

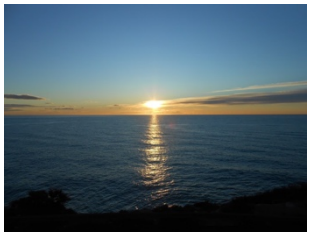

Pugem uns zig-zags i comencem a gaudir de les vistes del Montsià, Peníscola i les illes Columbretes.

Arribem a un forn de cal abans del corral de Baltassar.

Seguim pujant i trobem la basseta groga.

Peníscola

Després del coll de Vistahermosa, sols ens queda una pujadeta amb prou de pendent per a arribar a l'alt de Vistahermosa on trobem unes fantàstiques vistes cap a la mar, lloc a on farem el nostre cafenet i gaudir el pastís de M. José.

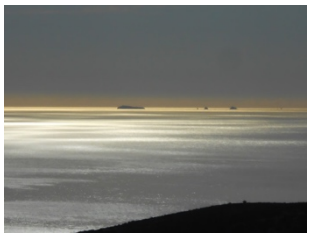
Illes Columbretes

Després de gaudir del paratge de la Serra d'Irta des de Vistahermosa tornem a la senda del PR 194.

Ens dirigim cap a la mola de Sant Antoni per a trobar l'ermita.

Ermita de Sant Antoni

A la devesa de Sant Antoni ens desviem a l'esquerra per a arribar a l'ermita.

Baixem pel camí de l'ermita de Sant Antoni i a l'arribar a l'encreuament amb el PR 194.2, nosaltres retallem per la senda de l'esquerra. Al cap d'uns metres tornem al camí.

Creuem la urbanització Cap Blanc i continuem pel camí fins a arribar al final de la ruta d'avui.

"

Ruta 93:
Borriol – Tossal de la casa verda

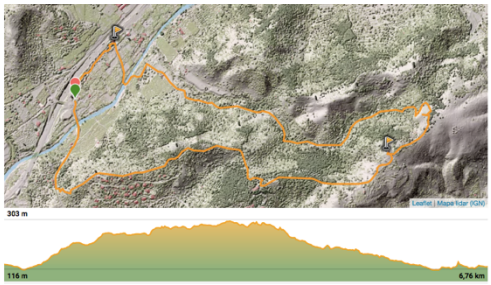

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí l'Assut (Borriol).

Ens dirigim pel camí de la Coma creuant el riu sec de Borriol. A l'inici de la urbanització de la Coma hi ha una paleta identificativa a la nostra esquerra del sender de les Forques, PRCV 448. L'agafem dirigint-nos cap al camí Racó de Mes.

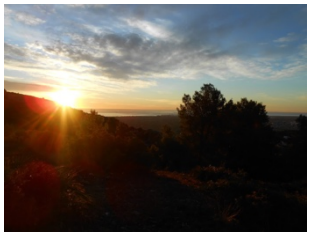

Mentre pugem les vistes cap a Borriol i sobretot cap al litoral castellonenc es van fent més fantàstiques.

Arribem a la partida de la Llobera, a on es quedarà el tossal amb el seu nom i el mas de Babiloni a la nostra dreta.

Tornem a tindre la sort de veure perfectament les illes Columbretes, el Golf de València i cap a l'interior podem albirar fins i tot el Pic Calderón o Alt de Barraques.

Continuem pel camí de la Llobera fins a arribar a la casa verda i el seu tossal.

Lloc a on parem i fem el nostre cafenet i gaudir del pastís de M. José i de les vistes.

Avui M. José ens ha preparat un exquisit pastís de clementina.

Ermita de Sant Vicent

Després d'agafar forces i gaudir del moment seguim pel mateix camí fins a trobar el camí del barranc dels porcs a on baixarem per aquest camí deixant el PRCV.

Només passem de llarg el mas de Petito, agafem el camí dels Arriers arribant a l'ermita de Sant Vicent del segle XVII.

Allà girarem a l'esquerra tornant a agafar el camí de l'assut, que ens portarà al final de la ruta.

.

Ruta 94: Xèrica

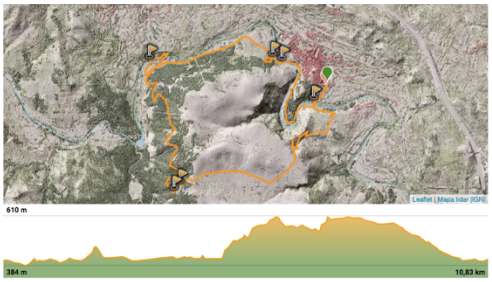

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Xèrica.

Travessem el pont Navarza dirigint-nos per la falç de la Vegatilla. Aquesta part de la ruta és molt atractiva pel paratge. Ens dirigim cap al pont Navales per a agafar el camí de Benaval. A pocs metres ens trobem la paleta que ens indica on es trobem les trinxeres.

Fem el recorregut de les trinxeres i tornarem al camí de Benaval. Continuem per la pista

sempre per un costat del Palància.

Arribem a un encreuament per a travessar el riu i visitar la font Seronero i les coves del Sarga. La font té 12 canelles que acompanya perfectament a l'atractiu de les coves.

Les coves són un jaciment arqueològic que van servir d'abric des del paleolític superior fins al neolític.

Retornem per a on hem vingut per a continuar la ruta. Arribem a l'encreuament i agafem la pista que puja a la Vegatilla. Mentre pugem les vistes cap a l'interior són fantàstiques, a més tenim la sort de veure les pistes de linares i l'interior amb neu. Arribem a una bifurcació a on agafem la pista de la dreta per a visitar una cova.

Hi ha d'anar amb compte amb el molló i amb el track perquè el camí que va a la cova

no està molt bé definit ni indicat.

Arribem al lloc a on farem la nostra paradeta per al café i el pastís de M. José. Ens dirigim de nou a la pista i aquesta ens portarà al camí de la Muela.

El camí és molt agradable per les vistes, podem albirar les serralades de l'interior de Castelló, València i Terol.

Arribem a un punt on gaudim del magnífic paratge de la falç de la Vegatilla des de dalt. Pel camí de la Muela passem pel corral de Ribera i pel pla de Navarza.

Ja sols ens falta tornar a travessar el pont i terminar la ruta d'avui.

Ruta 95:
Algimia d'Almonacid - Lastra

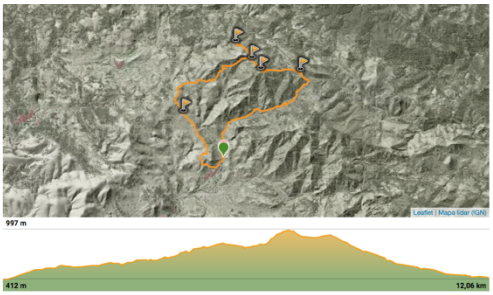

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Algimia d'Almonacid.

Ens dirigim cap a Algimia per la carretera entrant pel carrer *Rocha* que prompte el deixarem pujant pel carrer *Era Carniceros*. A pocs metres, girem per una pista formigonada i en aquest moment és molt important anar amb compte per a no perdre's.

Les vistes cap a la Lastra són fantàstiques. Pugem per una sendera molt poc definida dirigint-nos cap a la partida de *Solana del pico de Foraña* on trobarem la pista de la *Foraña.*

Continuem pujant pel camí de *Foraña* fins a arribar al camí del coll de Matet al Balsón on l'agafarem cap a la dreta.

Creuarem la CV 213 agafant el camí de la cova Roia on passerem al començament pels corrals de Sastre i del Pozo del Romero.

Pugem fins a arribar a un camp d'abellers i ens adonem que hem passat de llarg el molló que ens indicava la sendera que havíem d'agafar. Tornem i pugem per la sendera amb una forta pendent que tampoc està molt ben definida.

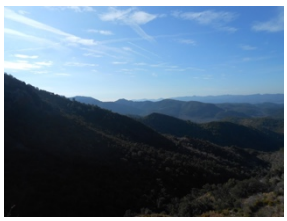

Sort que les vistes cap a Algimia i la Calderona es fa agradable la pujada.

Ens adonem que és recomanable fer la ruta amb aquesta direcció per la inclinació i per ser massa estreta la senda en aquesta part.

Nevera de Carro

Arribem al coll i girem a l'esquerra per a anar a la nevera de Carro. Després de veure-la, és hora de pujar la Lastra. La pujada es fa molt forta per la senda de *las umbrías*. Durant la pujada trobem un llarg recorregut atrinxerat.

Arribem i trobem un fantàstic lloc per a fer el nostre cafenet i gaudir de la Tarta de M. José. Baixem de la Lastra i per la mateixa senda de *las umbrías* arribem a l'alt d'Orenza. Lloc amb una panoràmica espectacular.

Baixem de l'alt i continuem per la senda de *las umbrías* fins a arribar a l'encreuament del camí de Villamalur. Durant la baixada el camí encara conserva part del seu estat antic. Travessem el barranc del Canyar agafant el camí del mateix nom passant pel corral de Gascón i la balsa del Canyar.

Aquest mateix camí arribarà al final de la ruta d'avui.

Ruta 96:
Cresteig del Montsià (Tarragona)

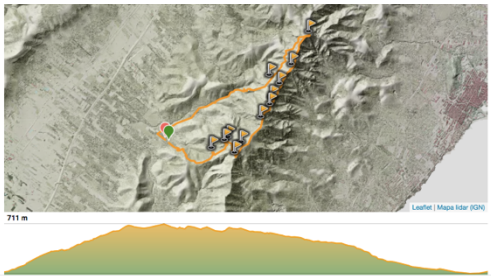

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de la Torreta (Ulldecona).

Pugem per la senda senyalitzada per la paleta al costat del barranc La Trona.

Excepte el cresteig on has de guiar-te pels mollonets de pedres i pel track, la resta de la ruta es troba molt ben definida.

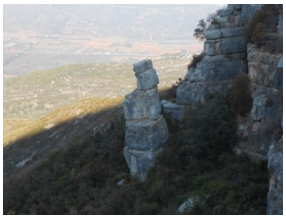
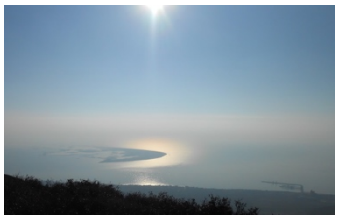

Mentre pugem ens trobem el corral de Tabola, el mas de Rosaleda, més abaix el corral de Maletó i el aljub Lo Fornet.

Arribem al primer punt de parada a 666m d'altura on albirem el Delta i trobem unes paletes que ens indiquen a quant ens queda Mola Cima (749m).

Un poc més de pujar i arribem al lloc a on farem el nostre cafenet i gaudirem del pastís de M. José, la torreta del Montsià (763m).

Continuem el cresteig i gaudint del meravellós paratge del Montsià.

És molt divertit crestejar muntanyes, per un costat trobem la mar i per l'altre l'interior de Tarragona i Castelló.

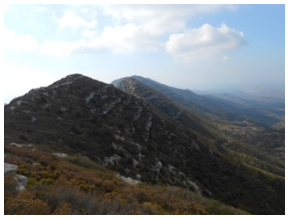

Arribem al Coll de la Font del Teix i pugem al Pallaret del Teix (739m).

Continuem pujant i baixant pel Montsià, les vistes cap al darrere són espectaculars.

Arribem a La Tenda (732m) i a La Trencada (730m). Des de La Trencada podem veure La fantàstica Foradada (683m) i Lo Pallaret (626m).

En la Foradada tenim la sort de tindre una bona companyia.

Retornem i baixem cap al barranc de la Carbonera.

La baixada està molt ben definida.

Arribem al Mas de Comú. Hi ha una paleta amb fotos de com era la vida dels massovers.

Continuem baixant pel barranc fins a arribar als camps de fantàstiques oliveres i ben treballades. Ja tan sols ens queda arribar al final de la ruta.

Ruta 97:
Raca – Hospital La Magdalena

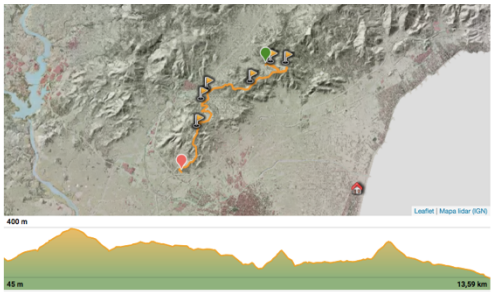

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí de Raca (Borriol).

Pugem pel camí Les gralles a la partida racó de Farol fins a arribar a l'escultura del porc senglar. Continuem pujant per a dirigir-nos al Raca pel PRCV 448.

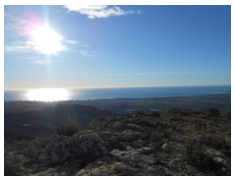

A mesura que pugem al racó de Raca, les vistes son cada vegada més espectaculars.

Arribem al Raca, gaudim de les vistes cap al litoral, desert i el Penyagolosa.

Retornem al PRCV 448 en aquesta vegada en direcció cap al Hospital la Magdalena.

Passem de llarg la casa verda, el coll de Mancebo agafant el camí de la Llobera que continuarà amb el cami del racó de Mes.

Restes

Creuem el camí de la Coma per a pujar al poblat ibèric Les Forques que data del segle III a.C.

Baixem del poblat, travessem el barranquet de la Coma agafant el camí de la Jorquera que de seguida el deixem per a anar per una senda per a pujar als restes prehistòrics de l'edat de Bronze al Molinàs.

Podem albirar els camps de golf de la Coma.

Dalt al repetidor no trobem restes i decidim baixar per a tornar al cami de la Jorquera.

Cantera

Travessem la cantera i en les paletes identificatives només travessar-la ens dirigim pel PRCV 448.

Uns pocs metres de pujada i arribem al Tossal Gros, mirador de la Plana.

És hora de fer el nostre cafenet, en aquesta ocasió gaudim de l'increïble pastís de M. José.

Després d'una bona estona gaduint del moment retornem al PRCV 448 i finalitzar la ruta d'avui.

Ruta 98:
Vilafamés – Penya Corn

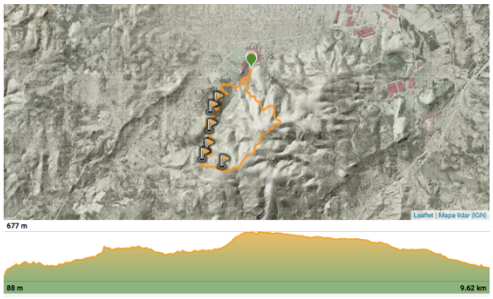

Punt d'inici i final de la ruta:
Població de Vilafamés.

Seguim pel carrer de Sant Ramón cap al carrer Carrero fins a terminar el poble. Agafem una sendera creuant el barranc d'en Gil. Les vistes cap al castell del poble són fantàstiques.

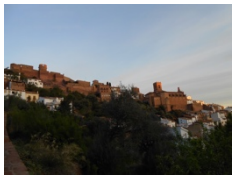
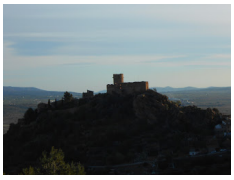

A pocs metres de travessar el barranc ens desviem cap a l'esquerra enfilant-nos cap al Morral. El cresteig del Morral és majestuós.

Baixem i ens dirigim cap a la Casa Rullo, on agafem una pista dirigint-nos cap al Mas de la Gata i del Nano.

Mas del Nano

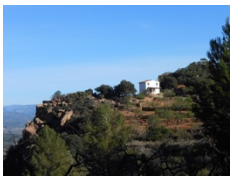
Mas de Gata

Només passem de llarg del Mas de Nano girem a l'esquerra per una sendera per a anar a la penya del Corn.

Abans d'arribar a la penya del Corn hem de pujar per una via ferrata.

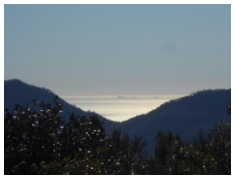

Lloc fantàstic, vistes cap a l'interior i litoral castellonenc. Albirem les illes columbretes i el Penyagolosa de manera molt nítida.

Fem la nostra paradeta i gaudir del cafè i dels saborosos pastissos de M. José.

Baixem agafant el camí de la penya.

Durant una bona estona fins a agafar una sendera a la dreta i baixem pel barranc.

La baixada també és molt agradable gràcies a les vistes en forma de cor de Vilafamés.

Entrem al poble pel carrer camí de serra.

Ja sols ens queda terminar la ruta d'avui.

Ruta 99:
Orpesa - Renegada

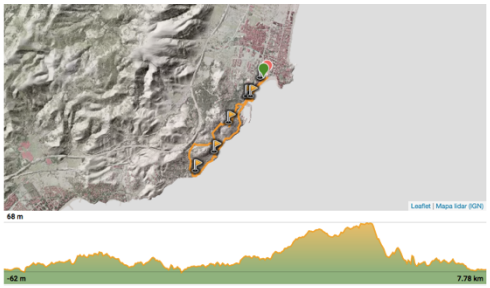

Punt d'inici i final de la ruta:
Població d'Orpesa.

Ens dirigim cap al port d'Orpesa on agafarem la via verda.

Només arribem a l'altura del port ens desviem cap a l'esquerra agafant una sendera per a evitar el túnel de la via verda i que es troba senyalitzada amb una paleta.

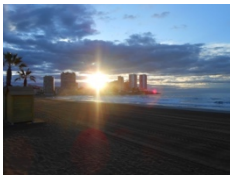

Les vistes vora la mar són espectaculars. Seguim per la sendera on acabarem a la via verda.

Caminem per la via verda fins a arribar a la Torreta de la Corda, una torre de guaita i de defensa que data del s. XVI.

Torreta de la corda

Ens desviem per la platja de la Renegada i al final de la platja travessarem la via verda per a anar primer a la urbanització del mateix nom en direcció cap al Tossal gros.

Envoltem el Tossal i girem a l'esquerra per a agafar una pista de terra i evitar l'asfalt.

Tornem a caminar un poc d'asfaltat per dalt del barranc de la dona.

Seguim per la partida del Bovalar, les vistes des de dalt són fantàstiques.

Caminem cap al Mirador d'Orpesa, lloc a on farem la nostra paradeta per a gaudir del meravellós pastís de M. José i el nostre cafenet.

Seguim per la sendera només deixem el mirador sota la urbanització El Balcó.

A meitat altura baixant cap al port ens trobem un "mirador perfecte"...

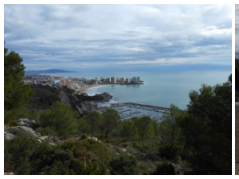

Travessem per baix la via verda per a dirigir-nos cap al port.

Girem a l'esquerra per a baixar a la Cala dels Retors i pujar a Orpesa la vella.

Baixem d'Orpesa la vella per una pista i ens dirigim cap a la platja de la Conxa.

Ja sols ens queda finalitzar la ruta d'avui.

Ruta 100:
Alcossebre - Peníscola

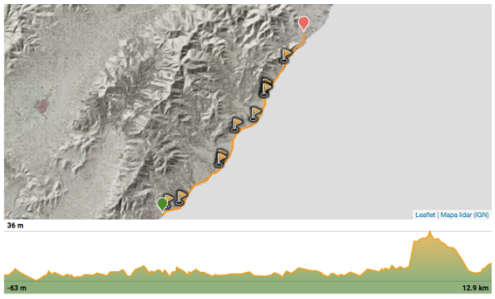

Punt d'inici i final de la ruta:
Camí Mundina (Alcossebre).

Anem per una pista formigonada fins a arribar al far a la cala Mundina.

Far de la cala Mundina

Torre Badum

Una vegada deixem el far caminem en direcció a la partida Ribamar pel cami de l'Atall.

El camí es fa molt agradable, i les vistes cap a la mar i a la serra d'Irta són fantàstiques.

Continuem i a l'arribar al vèrtex geodèsic l'Argilaga (7m del nivell freàtic) farem la nostra centenària paradeta per a fer-nos el nostre cafenet i gaudir del pastís Reina de Saba de M. José.

Després de deixar la cala de la de la Torre Nova, seguim pel pla de la basseta, a la cala del mateix nom i agafant en aquesta ocasió el cami del pebret.

El camí del pebret es troba molt ben delimitat.

Passem de llarg la platja d'Irta per a dirigir-nos a la casa de Carabineros restaurada.

Cala Blanca

Cala de la Torre Nova

Passem de llarg, la casa de Carabineros, la platja i dunes del pebret i del russo per a arribar a la torre Badum o Al Madún.

Casa de Carabineros

Des de la torre podem gaudir de les vistes cap a Peníscola amb els seus acantilats, són espectaculars.

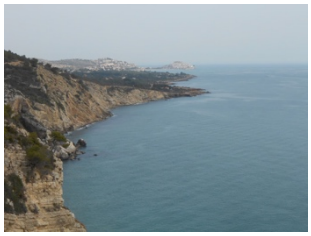

Retornem a la ruta per a dirigir-nos a la cala del volante, continuem pel cami del pebret fins a arribar al final de la ruta centenària del blog.

Ruta 100

Cala Argilaga